

## Arrest

nr. 248 313 van 28 januari 2021  
in de zaak RvV X/ IV

In zake: 1. X  
2. X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA  
Rue des Brasseurs 30  
1400 NIVELLES**

**tegen:**

**de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen**

### **DE WND. VOORZITTER VAN DE IV<sup>e</sup> KAMER,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Salvadoraanse nationaliteit te zijn, op 31 maart 2020 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 maart 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 november 2020 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de eerste verzoekende partij en haar advocaat M. BALLEZ *loco* advocaat S. SAROLEA die tevens verschijnt voor de tweede verzoekende partij, en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen België zijn binnengekomen op 7 maart 2019 samen met hun minderjarige kinderen G.E. en I.G., dienden op 18 maart 2019 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Op 5 maart 2020 nam de commissaris-generaal de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden verzoekers bij aangetekende brief van 9 maart 2020 ter kennis gebracht.

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van verzoeker, C.G.G.A., luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 18/03/2019  
Overdracht CGVS: 10/09/2019

Op 18 november 2019 vond van 9u18 tot 10u39 en van 13u36 tot 15u19 uw persoonlijk onderhoud plaats met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester El Khoury, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.

#### A. Feitenrelaas

U bent een 46-jarige Salvadoraans staatsburger, geboren in de gemeente El Congo, deelstaat Santa Anna. Op uw eenentwintigste verhuisde u naar Urbanización Jardines de La Hacienda, gelegen in Santa Tecla, deelstaat La Libertad. De laatste twee maanden voor uw vertrek woonde u bij uw schoonzus (zus van uw echtgenote) in Urbanización Veranda, eveneens gelegen in Santa Tecla. U studeerde af in de psychologie en werkte veertien jaar lang bij de HR-dienst van een nationale eigendomsregistratie-instelling.

Uw ouders wonen in El Congo. Een broer is overleden. Een zus, twee broers, een halfbroer en een halfzus verblijven in El Salvador. U heeft ook een broer woonachtig in Italië, een zus verblijft in Guatemala en een broer woont in de Verenigde Staten.

U trouwde op 30 december 2004 met G.D.C.K.M. (CGVS (...)B; O.V. (...)) en jullie hebben samen twee kinderen: G.E. (O.V. (...)), geboren in 2005, en I.G. (O.V. (...)), geboren in 2007. Zij staan allebei op de bijlage van uw echtgenote. Voorts verblijft uw schoonzus – een zus van uw vrouw – G.U.C.V. (CGVS (...); O.V. (...)) sinds 2015 in België. Op 9 september 2015 werd haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.

Volgens uw verklaringen sportten uw vrouw en kinderen op een vrijdag in november 2018 in een park wanneer uw dochter werd lastiggevallen door twee jongens. Zij vroegen uw dochter naar haar sociale media-account(s) en haar telefoonnummer. Uw zoon kwam tussenbeide en werd door de jongens uitgescholden en bedreigd met slaag.

Voorts bracht op donderdag 3 januari 2019 uw echtgenote de inkopen van de supermarkt naar huis terwijl u en uw kinderen alvast naar de nabijgelegen kerk vertrokken. Uw vrouw werd tijdens het uitladen van de boodschappen aangesproken door een man die en zich uitgaf als leider van de bende Mara Salvatrucha (MS). Hij vroeg uw echtgenote naar jullie dochter en stelde dat de ‘homeboy’ met jullie dochter de liefde wilde bedrijven. Uw echtgenote antwoordde daarop dat jullie dochter niet thuis was. Vervolgens drong hij er bij uw vrouw op aan dat jullie de volgende dag op hetzelfde tijdstip jullie dochter aan hem zouden overhandigen, bedreigde hij uw vrouw met de dood bedreigd en vertrok vervolgens. Uw echtgenote spoedde zich per wagen naar de kerk, haalde u en jullie kinderen op en reed verder naar het huis van haar zus in Urbanización Veranda. Aldaar vertelde ze u over de ontmoeting met het bendelid. De daaropvolgende dag kochten jullie vliegtuigtickets voor België. U en uw vrouw keerden op 17 januari 2019 eenmalig terug naar jullie woning in het kader van jullie vertrek, de rest van de tijd verbleven jullie in de woning van uw schoonzus in Urbanización Veranda.

Op 6 maart 2019 verlieten u, uw echtgenote en jullie zoon en dochter legaal, met eigen paspoort, El Salvador. Jullie reisden vanaf de luchthaven te San Salvador legaal naar Spanje, waar jullie overstapten op een vlucht naar België. Op 7 maart 2019 kwam u legaal, met uw eigen paspoort, aan in België. Op 18 maart 2019 diende uw gezin een verzoek om internationale bescherming in.

Nog volgens uw verklaringen vernam uw schoonvader van buurtgenoten dat er na jullie vertrek enkele mannen in jullie (woon)wijk Urbanización Jardines de La Hacienda naar jullie hebben gevraagd.

Bij terugkeer naar Venezuela vreest u te worden gedood omdat jullie de afspraak met MS niet zijn nagekomen.

Daarnaast vreest u dat uw dochter G.E. door de bende MS zal worden ontvoerd, verkracht en vermoord. Wat betreft uw zoon I.G. vreest u dat hij door de bende MS zal worden ontvoerd en gerekruteerd. Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming en dat van uw echtgenote legt u de volgende documenten voor: de paspoorten van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen; uw

identiteitskaart en rijbewijs; de geboorteaktes van uzelf, uw echtgenote en uw kinderen; uw universiteitsdiploma's en een deelcertificaat; verzekeringskaarten van de Salvadoraanse volksgezondheidsdienst van u en uw echtgenote; uw werkbadge; uw arbeidscontract en drie aanbevelingsbrieven; een brief van de buurtraad inzake uw problemen; en een krantenartikel inzake rekrutering van meisjes door bendes.

## *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.*

*Wat betreft het incident in een park in november 2018, wanneer uw dochter werd lastiggevalen door twee jongens, dient vooreerst te worden opgemerkt dat uw echtgenote in de vragenlijst voor het CGVS die ze liet invullen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) enkel gewag maakt van het incident dat op 3 januari 2019 plaatsvond aan jullie woning. Ze rept er met geen woord over een ontmoeting van uw dochter met twee jongens in november 2018, wat afbreuk aan de ernst van deze gebeurtenis.*

*Daarnaast dient wat dit incident betreft te worden aangestipt dat het gaat om een geïsoleerd incident waarbij op een publieke plek twee jongens een schijnbaar alleen aanwezig meisje aanspreken en haar – gezien het belang van sociale media in het algemeen en in het bijzonder van tieners/jongeren – vragen om haar telefoonnummer en haar account(s) op sociale media (CGVS, pp. 8, 13-14; CGVS G.D.C.K.M., pp. 7, 12-13). Deze gebeurtenis kan bezwaarlijk zwaarwichtig genoemd worden. Dat uw zoon zich vervolgens zich in het gesprek van zijn zus en twee onbekende jongens mengt is, gezien de context en gezien zijn volgens uw echtgenote eerder beschermende houding (CGVS G.D.C.K.M., p. 12), evenmin onlogisch. Dat uw zoon vervolgens door de jongens werd uitgescholden en met slaag werd bedreigd, kan in de door u geschetste context als onvoldoende ernstig worden beschouwd om beschouwd te worden als een daad van vervolging en is het ook onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot ernstige schade. Bovendien geeft u geen enkele indicatie weer waaruit zou blijken dat u of uw gezinsleden in de toekomst opnieuw met deze jongens te maken zouden krijgen.*

*Voorts geven u en uw echtgenote aan dat zij op donderdag 3 januari 2019 tijdens het uitladen van de boodschappen werd aangesproken door een man die zich uitgaf bendelid van de Mara Salvatrucha (MS) en aan uw vrouw vroeg om jullie dochter aan hem te geven opdat de 'homeboy' met haar de liefde zou kunnen bedrijven (CGVS, pp. 8, 16; CGVS G.D.C.K.M., p. 8). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan jullie verklaringen over deze gebeurtenis. Hoewel u aangeeft problemen te hebben gehad met de bende MS, blijkt u nauwelijks op de hoogte van deze bende. Zo stelt u dat de bende MS in uw kolonie domineerde en spreekt u van een territoriumconflict tussen de rivaliserende bendes MS en Mara 18, maar weet u niet in welke kolonies of regio's de rivaliserende bende 18 actief is (CGVS, p. 11). Uw vrouw stelt dan weer dat ze vermoedt dat bende MS de dominante bende in uw kolonie was, maar stelt dat ze hier niet goed van op de hoogte was omdat ze altijd aan het werk was (CGVS G.D.C.K.M., p. 9). Het is de context van El Salvador echter niet aannemelijk dat iemand niet weet door welke bende zijn of haar wijk gedomineerd wordt. Sinds wanneer de bende MS in uw kolonie actief zou zijn geweest, weet ze evenmin (CGVS G.D.C.K.M., p. 9). Voorts kennen jullie niemand van de kolonie die tot bende de behoort of die hen steunde (CGVS, pp. 12, 13; CGVS G.D.C.K.M., p. 9). Ook kennen u noch uw vrouw de (bij)naam van de leider van MS in jullie kolonie (CGVS, pp. 11-12; CGVS G.D.C.K.M., p. 9). U woonde vanaf uw eenentwintigste op dezelfde plek in dezelfde kolonie (CGVS, p. 15) en uw vrouw bracht er zo'n veertien jaar van haar leven door (CGVS G.D.C.K.M., p. 6).*

*Dat jullie nauwelijks over informatie beschikken over de in jullie kolonie overheersende bende terwijl u beiden verklaart omwille van problemen met deze bende het land te hebben verlaten, doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van jullie asielmotieven.*

Daarnaast houdt het geen steek dat een bendelid van MS aan uw vrouw meedeelt dat zij de volgende dag jullie dochter zouden komen halen (CGVS G.D.C.K.M., p. 14). U legt uit dat de Salvadoraanse burgers bang zijn voor bendeleden en doen wat de bende hen opdraagt (CGVS, p. 16) en speculeert dat als uw dochter op dat moment wel thuis was, ze meteen door het bendelid zou zijn meegenomen (CGVS, pp. 16-17). Wanneer u daarop wordt gevraagd waarom het bendelid dan niet een geschikter moment afwachtte, suggereert u dat het bendelid zal hebben gedacht dat iedereen van het gezin op dat moment aanwezig was. Tegelijkertijd geeft u evenwel aan dat u denkt dat de bende MS uw gezin al veel langer in het oog hield en uw dochter bijvoorbeeld ook bij of op school zou hebben kunnen meenemen (CGVS, p. 17). Wanneer u er vervolgens op wordt gewezen dat het bendelid in kwestie in dat geval beter op de hoogte zou moeten zijn geweest van de precieze whereabouts van uw dochter en dus had moeten weten dat jullie elke donderdagavond naar de kerk gingen, stelt u plots dat de bende geen weet zal hebben gehad van het kerkbezoek (CGVS, p. 17). Het komt het weinig geloofwaardig over dat u enerzijds stelt dat het bendelid dacht dat uw hele gezin thuis was, maar tegelijkertijd louter suggestief aangeeft dat de bende uw gezin waarschijnlijk al langer in het oog hield. Daardoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang.

Ter staving van uw problemen legt u een brief van de buurtraad neer. In de brief wordt bevestigd dat u en uw gezin woonachtig waren in de kolonie Jardines de Hacienda. Daarnaast bevestigt de brief dat volgens uw verklaringen u omwille van veiligheidsredenen niet langer in de woonst resideerde. Gezien de auteur(s) uw wijkgelaten betreffen, kan de brief gemakkelijk op uw vraag en instructies opgesteld zijn. De inhoud van het door u voorgelegde document kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet zomaar herstellen. Voorts legt (leggen) de auteur(s) van de brief de primaire oorzaak van uw vertrek bij veiligheidsproblemen, maar hij (zij) baseert (baseert) zich hiervoor louter op uw eigen verklaringen. Nog blijft de brief erg algemeen. Er wordt niet gespecificeerd om welke veiligheidsproblemen het zou gaan. Daarnaast werd de brief opgesteld op 28 september 2019, meer dan zes maanden nadat u uw verzoek om internationale bescherming indiende. Dit doet vermoeden dat de brief in kwestie enkel is opgesteld met het oog op uw verzoek om internationale bescherming, hetgeen ertoe leidt dat de bewijswaarde van de inhoud van het document nog verder wordt verminderd.

Daarenboven stelt u weliswaar dat bendeleden na jullie vertrek bij uw burens vroegen naar jullie whereabouts, maar wanneer en hoe vaak er naar u werd gevraagd, weet u desgevraagd niet (CGVS, p. 18; CGVS G.D.C.K.M., p. 15). Dit schijnbaar desinteresse in de actualiteit van uw problemen leidt er eveneens toe dat de geloofwaardigheid van uw voorgehouden problemen met de bende MS wederom op losse schroeven komt te staan.

Voorts dient hierbij te worden toegevoegd dat uw voorgehouden problemen niet alleen éénmalig, maar ook van louter lokale aard zijn. Bij uw schoonzus in de kolonie Veranda, waar u na de feiten van 3 januari 2019 naartoe trok, kenden jullie immers geen problemen. Uw vrouw geeft aan dat de kolonie Veranda welgestelder en beter beveiligd is. Ze merkt hierbij op dat bendeleden doorgaans de beste woningen over het hele land bezitten, maar van eventuele bendeleden in de kolonie van haar zus weet ze niets (CGVS G.D.C.K.M., p. 15). Voorts stelt uw vrouw wat betreft jullie verblijf in Veranda dat ze het gevoel had dat ze werd achtervolgd, maar beschikt ze niet over concrete aanwijzingen hieromtrent (CGVS G.D.C.K.M., pp. 14-15), waardoor deze uitspraak niet voor waar kan worden aangenomen.

Hieruit blijkt eens te meer dat jullie in de kolonie Veranda geen vrees liepen voor vervolging of risico op ernstige schade. Daarnaast blijkt uit jullie verklaringen dat uw gezin in de twee maanden dat jullie bij uw schoonzus doorbrachten alles behalve low profile of ondergedoken leefden. Zo gingen u en uw vrouw in deze periode nog naar jullie werk en ging uw gezin in de kolonie soms pizza of ijs eten en denkt uw vrouw dat jullie zelfs naar de bioscoop gingen (CGVS, p. 17; CGVS G.D.C.K.M., p. 14). Gezien u maandenlang probleemloos met uw gezin in de kolonie Veranda kon verblijven, zonder daarbij ondergedoken te leven, blijkt dat, mocht u al problemen hebben gekend in uw thuiswijk, die van lokale aard zijn.

U en uw vrouw vrezen betreffende uw dochter dat zij in El Salvador kan worden ontvoerd, verkracht en gedood (CGVS, p. 19; CGVS G.D.C.K.M., p. 16). Dit kan echter niet afgeleid worden uit uw verklaringen over de gebeurtenis in het park van november 2018 (cf. supra). Gezien er geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw verklaringen over de gebeurtenissen van januari 2019, en mochten deze problemen zich al hebben voorgedaan, deze van lokale aard blijken te zijn, kan ook uit uw verklaringen over deze gebeurtenis geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in hoofde van uw dochter worden afgeleid.

Ook uit uw overige verklaringen over de vrees of het risico voor uw dochter bij terugkeer naar El Salvador kan geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. U weet niet of bendeleden ook bij andere

*buurtgenoten vroegen naar meisjes, omdat u direct na de toenadering van het bendelid bent vertrokken uit de kolonie (CGVS, p. 15). U kent geen gevallen in uw kolonie waar er voor 3 januari 2019 door bendes werd gezocht naar meisjes zoals uw dochter, maar verklaart wel dat dit elders in het land gebeurde (CGVS, p. 15). Uw vrouw geeft dan weer geen antwoord op de vraag of andere meisjes in de wijk ook werden benaderd door bendeleden (CGVS G.D.C.K.M., p. 13) en antwoordt eveneens naast de kwestie wanneer zij wordt gevraagd of jullie burens in de kolonie gelijkaardige problemen hadden met de bende MS door te zeggen dat hier niet over werd gesproken. Voorts noemt ze de kolonie La Sabana als kolonie waar de bendes zich voornamelijk ophouden (CGVS G.D.C.K.M., p. 13).*

*Ook van ontvoeringen op de school van uw kinderen of vermissingen in uw kolonie heeft u geen weet (CGVS, p. 17). Wel stelt u dat u van een dergelijk geval heeft gehoord op de school van uw dochter, maar u geeft aan dat u hier verder niets over weet en verwijst naar algemene nieuwsberichten over vermiste kinderen (CGVS, p. 16). Wat dit betreft stelt uw vrouw dan weer dat er vele jaren geleden eens een ontvoering op het college is geweest, maar ze merkt op dat zij toen nog aan de universiteit studeerde (CGVS G.D.C.K.M., p. 14). Bijgevolg maken u en uw vrouw niet concreet aannemelijk dat uw dochter ingeval van terugkeer naar El Salvador slachtoffer dreigt te worden van ontvoering, verkrachting of moord.*

*Ter staving van uw vrees voor uw dochter legt u een krantenartikel neer inzake rekrutering van meisjes door bendes in El Salvador. Dit artikel heeft evenwel geen betrekking op uw persoonlijke toestand of die van uw dochter, maar enkel op de algemene situatie van El Salvador. Uit uw verklaringen blijkt daarenboven nergens dat er in jullie kolonie of omgeving jonge meisjes werden gerekruteerd (CGVS, p. 15; CGVS G.D.C.K.M., p. 17). De loutere verwijzing naar een situatie volstaat niet om aan te tonen dat u of uw familieleden in uw land van herkomst werkelijk wordt/ worden vervolgd of dat er voor wat u of hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.*

*Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat ook het door uw advocaat aangehaalde profiel van vermogend burger die risico loopt losgeld te moeten betalen als uw dochter ontvoerd zou worden evenmin volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Hierboven blijkt al dat u en uw echtgenote niet concreet aannemelijk maken dat uw dochter dreigt ontvoerd te worden. Bijgevolg maakt u noch uw advocaat concreet aannemelijk dat u losgeld zou moeten betalen omwille van uw financiële situatie. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.*

*Ook de door u en uw echtgenote ingeroepen vrees voor rekrutering door de bende MS van jullie zoon (CGVS, p. 19; CGVS G.D.C.K.M., p. 16) maken jullie niet concreet aannemelijk. Wanneer uw echtgenote wordt gevraagd naar rekrutering door bendeleden in jullie kolonie, stelt ze dat ze enkel weet dat een moeder in de buurt van een bakker vertelde dat haar zoon bij een bende zat en dat ze verder niet van rekrutering op de hoogte is omdat ze alleen werkte en naar de kerk ging (CGVS G.D.C.K.M., pp. 9-10). Ze heeft geen weet van rekrutering door bendes in de klassen van jullie zoon of van jullie dochter (CGVS G.D.C.K.M., p. 11). De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u of uw zoon in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u of hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u en uw echtgenote bleven hierover in gebreke.*

*De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De door u voorgelegde paspoorten en geboorteaktes van u en uw gezinsleden alsook u en uw vrouws identiteitskaart en rijbewijs, jullie universitaire diploma's en werkbades alsook uw arbeidscontract en uw aanbevelingsbrieven leveren hoogstens een indicatie op van uw identiteit, nationaliteit en opleidingsniveau.*

*Er kan uit deze documenten geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit uw land van herkomst zouden hebben geleid of de elementen waarover u stelt dat ze uw terugkeer zouden beletten.*

Voorts dient te worden opgemerkt dat er geen elementen aanwezig zijn om te concluderen dat u louter en alleen op basis van uw verblijf in het buitenland bij een terugkeer naar El Salvador in Vluchtelingrechtelijke zin vervolgd zal worden of een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een in artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aangehaalde behandeling. U hebt overigens in dit verband zelf geen vrees aangehaald.

Het CGVS benadrukt vooreerst dat de bewijslast inzake de gegrondheid van een verzoek om internationale bescherming in beginsel op de verzoeker zelf rust. Dit basisprincipe is wettelijk verankerd in artikel 48/6, eerste lid Vw. en wordt uitdrukkelijk erkend door het UNHCR (zie: UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, december 2011, § 196), het Hof van Justitie (HvJ, C-465/07, *Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie*, 2009 en HvJ, C-277/11, *M.M. t. Ierland*, 2012) en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM, *Saadi t. Italië*, nr. 37201/06, 28 februari 2008, § 129 en EHRM, *NA t. Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 111). Het is derhalve in de eerste plaats uw verantwoordelijkheid en plicht om de gegevens te verstrekken die nodig zijn voor een correcte beoordeling van de feiten en omstandigheden waarop u zich beroept. Dit neemt niet weg dat het Commissariaat-generaal voor de bepaling van de relevante elementen van dat verzoek met de verzoeker dient samen te werken.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, de COI Focus El Salvador: *Retour au pays des ressortissants van 9 januari 2020* (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_retour\\_au\\_pays\\_des\\_ressortissant\\_s\\_20200109.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_retour_au_pays_des_ressortissant_s_20200109.pdf)), blijkt dat de voorbije jaren tienduizenden Salvadoranen (gedwongen) terugkeerden naar hun land van herkomst, voornamelijk uit de Verenigde Staten en Mexico. Velen van hen keerden terug na een jarenlang verblijf in het buitenland. Het aantal terugkeerders was de voorbije jaren telkens in stijgende lijn. Uit een bevraging van IOM in 2019 gaven terugkeerders aan dat het gebrek aan economische mogelijkheden de hoofdreden was om te emigreren uit El Salvador. Vanuit België werden er sinds 2015 geen Salvadoranen gedwongen teruggeleid en keerden 27 personen vrijwillig terug naar El Salvador met behulp van IOM en de Dienst Vreemdelingenzaken. Aangezien Salvadoranen visumvrij naar Europa kunnen reizen, komen zij niet aanmerking voor hulp bij hun re-integratie na terugkeer, op uitzonderingen na. Uit de informatie blijkt tevens dat er ter bevordering van de re-integratie bij terugkeerders verschillende programma's en initiatieven aanwezig zijn en aangeboden worden door zowel de Salvadoraanse overheid als verschillende internationale organisaties. Wat betreft de veiligheidssituatie van terugkeerders is er geen systematische opvolging om hun veiligheid te garanderen en is de informatie hierover beperkt omwille van verschillende redenen.

Voorts stellen verschillende bronnen dat Salvadoranen die terugkeren vanuit het buitenland zich fundamenteel in dezelfde omstandigheden bevinden als degenen die niet emigreerden. Het enige verschil is dat een verblijf in het buitenland voor terugkeerders kan leiden tot afpersing door criminele bendes omdat zij beschouwd worden over financiële middelen te beschikken omwille van hun buitenlands verblijf. Hierbij dient bovendien te worden benadrukt dat uit de informatie van de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 15 juli 2019* (beschikbaar op [https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf)) blijkt dat afpersing een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen is waarmee veel Salvadoranen te maken krijgen, ongeacht het beschikken over een migratieverleden. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een reëel risico op het lopen van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b van de Vreemdelingenwet aan te tonen.

Uit de informatie blijkt aldus niet dat er sprake is van een situatie waarbij iedere Salvadoraan die terugkeert naar El Salvador louter omwille van zijn verblijf in het buitenland het risico loopt blootgesteld te worden aan vervolging, dan wel aan een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet kan aan een verzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in El Salvador werd de COI Focus El Salvador: *Situation Sécuritaire van 15 juli 2019* (beschikbaar op

[https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_salvador\\_situation\\_securitaire\\_20190715.pdf](https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_salvador_situation_securitaire_20190715.pdf) en de "UNHCR Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Asylum-Seekers from El Salvador" van maart 2016 (beschikbaar op <https://www.refworld.org/docid/56e706e94.html> in rekening genomen. Uit deze informatie blijkt dat het geweld in El Salvador wijdverspreid is en wordt gepleegd door georganiseerde misdaadgroepen, de Salvadoraanse politie en de veiligheidsdiensten die hierbij burgers met een bepaald profiel viseren. Dit type geweld heeft bijgevolg geen uitstaan met artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

De georganiseerde misdaad is erg actief in El Salvador en het merendeel van de criminele activiteiten die in het land plaatsvinden is bendegeïntegreerd. Het geweld wordt er gekenmerkt door gemeenschappelijke criminaliteit, zoals interne afrekeningen tussen georganiseerde misdaadgroepen, moorden, ontvoeringen, drugshandel, en afpersing. Dit gemeenschappelijk crimineel geweld kadert evenwel niet binnen een gewapend conflict in de zin van art. 48/4, § 2, c Vw., met name een situatie waarin de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met gewapende groeperingen, of waarin twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Bovendien blijkt uit de aard en/of de vorm waarin dit crimineel geweld plaatsvindt dat de slachtoffers van dit type geweld geïntegreerd worden voor een welbepaalde reden of doel (bv. wraak, losgeld, macht, etc.). Het (crimineel) geweld in El Salvador is dan ook in wezen doelgericht, en niet willekeurig van aard.

Hoewel de situatie in El Salvador zeer precair is, blijkt nergens uit de informatie dat er actueel in El Salvador sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict waarbij de reguliere strijdkrachten van een staat confrontaties aangaan met een of meer gewapende groeperingen of waarbij twee of meer gewapende groeperingen onderling strijden. Er bestaan dus geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat burgers louter door hun aanwezigheid in El Salvador een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel zou blijken.

Gelet op bovenstaande blijkt uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen niet dat er wat u betreft een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Vluchtelingenconventie of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Het loutere feit dat u een gezinslid bent van een begunstigde van internationale bescherming – meer bepaald uw schoonzus – heeft geen gevolg voor uw verzoek om internationale bescherming en geeft u niet automatisch recht op een internationale beschermingsstatus daar u geen concrete elementen aanbrengt waaruit zou blijken dat er omwille van uw familieband een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde zou bestaan.

Elk verzoek om internationale bescherming dient immers op individuele basis te worden beoordeeld, waarbij wordt rekening gehouden met de persoon van de verzoeker, de specifieke gegevens van het dossier en de algemene situatie in het land van herkomst op het ogenblik van de beslissing aangaande het verzoek om internationale bescherming.

Noch de Conventie van Genève, noch de Europese regelgeving (zie HvJ, 4 oktober 2018, zaak C-652/16) noch de Belgische wetgeving verplichten de Belgische asielinstanties om een internationale beschermingsstatus toe te kennen aan een familielid van een begunstigde van internationale bescherming louter op basis van zijn familieband met deze persoon.

In haar arrest van 4 oktober 2018, heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie herhaald en benadrukt dat de richtlijn 2011/95/EU, zogenaamd 'Kwalificatie (herschikking)' de toekenning van internationale bescherming uitdrukkelijk voorbehoudt aan personen bedoeld in de richtlijn: de personen die een gegronde vrees voor persoonlijke vervolging hebben en de personen die een persoonlijk reëel risico op ernstige schade lopen. Dit is niet het geval wat u betreft, zoals blijkt uit wat voorafgaat.

Het staat u vrij gebruik te maken van de geëigende procedures die mogelijk kunnen leiden tot een verblijfsrecht in België op basis van uw gezinssituatie.

#### C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

- De bestreden beslissing die is genomen in hoofde van verzoekster, G.D.C.K.M., luidt als volgt:

*“Asielaanvraag: 18/03/2019  
Overdracht CGVS: 10/09/2019*

*Op 18 november 2019 vond van 10u56 tot 12u02 en van 15u34 tot 17u03 uw persoonlijk onderhoud plaats met een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS). U werd bijgestaan door een tolk die het Spaans machtig is. Uw advocaat, meester El Khoury, was gedurende het gehele persoonlijk onderhoud aanwezig.*

#### *A. Feitenrelaas*

*U bent een 41-jarige Salvadoraans staatsburger, geboren in de hoofdstad San Salvador. Vanaf 2005 woonde u in Urbanización Jardines de La Hacienda, gelegen in Santa Tecla, deelstaat La Libertad. De laatste twee maanden voor uw vertrek woonde u bij uw zus in Urbanización Veranda, eveneens gelegen in Santa Tecla. U studeerde af in de voedings- en dieetkunde, werkte negen jaar lang bij een bedrijfskliniek van de sociale zekerheid en was eveneens actief als zelfstandig diëtist.*

*U trouwde op 30 december 2004 met C.G.G.A. (CGVS (...); O.V. (...)) en jullie hebben samen twee kinderen: G.E. (O.V. (...)), geboren in 2005, en I.G. (O.V. (...)), geboren in 2007. Uw ouders wonen in Apopa, deelstaat San Salvador. Uw zus M.A. woont in Santa Tecla. Uw zus G.U.C.V. (CGVS (...); O.V. (...)) verblijft sinds 2015 in België. Op 9 september 2015 werd haar de subsidiaire beschermingsstatus toegekend.*

*Volgens uw verklaringen sportte u met uw kinderen op een vroege vrijdagavond in november 2018 in het park Cafétalon wanneer uw dochter door twee jongens werd aangesproken. Zij vroegen uw dochter naar haar sociale media-account(s) en haar telefoonnummer. Uw zoon kwam tussenbeide, waarop hij door de jongens werd uitgescholden en met slaag werd bedreigd. Wanneer u te voet uw kinderen vervoegde, vertrokken de jongens per fiets.*

*Voorts bracht u op donderdagavond 3 januari 2019 de inkopen van de supermarkt naar huis terwijl uw man en kinderen alvast naar de nabijgelegen kerk vertrokken. Wanneer u de boodschappen wilde uitladen, werd u aangesproken door een man die zich uitgaf als lid van de bende Mara Salvatrucha (MS). Hij vroeg u naar jullie dochter en stelde dat de ‘homeboy’ van de bende met uw dochter de liefde wilde bedrijven. Als u uw dochter niet aan hen zou overhandigen, zouden u en uw familieleden worden gedood. U gaf aan dat uw dochter op dat moment niet thuis was, waarop de man zei dat hij de volgende dag op hetzelfde tijdstip zou terugkeren en dat jullie de politie niet mochten inlichten op straffe van de dood van uw familieleden. Vervolgens vertrok het bendelid. U reed vervolgens naar de kerk, haalde uw man en kinderen op en reed verder naar het huis van uw zus in Residencia El Veranda. Aldaar vertelde u aan uw man, zus en ouders over de ontmoeting met het bendelid. U en uw man besloten omwille van deze bedreiging het land te verlaten. Jullie regelden jullie ontslag, praktische bankzaken, schoolzaken voor jullie kinderen en keerden op 17 januari 2019 eenmalig terug naar jullie woning in het kader van jullie vertrek. De rest van de tijd verbleven jullie in de woning van uw zus in Residencia El Veranda.*

*Op 6 maart 2019 verlieten u, uw echtgenoot en jullie zoon en dochter legaal, met eigen paspoort, El Salvador. Jullie reisden vanaf de luchthaven te San Salvador legaal naar Spanje, waar jullie overstapten op een vlucht naar België. Op 7 maart 2019 kwam u legaal, met uw eigen paspoort, aan in België. Op 18 maart 2019 diende uw gezin een verzoek om internationale bescherming in.*

*Nog volgens uw verklaringen vernam uw vader van uw buurtgenoten dat er na jullie vertrek enkele mannen in jullie (woon)wijk Urbanización Jardines de La Hacienda naar jullie hebben gevraagd.*

*Bij terugkeer naar Venezuela vreest u dat u en uw gezin zullen worden gedood omdat jullie de eis van MS – het overhandigen van uw dochter aan de bende – niet hebben ingewilligd. Daarnaast vreest u dat uw dochter G.E. door de bende MS zal worden ontvoerd, door meerdere mannen zal worden verkracht, dat haar borsten worden afgesneden en dat ze zal worden vermoord. Wat betreft uw zoon I.G. vreest u dat hij door de bende MS zal worden gerekruteerd en dat hij door hen zal worden gedwongen om andere mensen om te brengen.*



*Ter staving van uw identiteit en/of verzoek om internationale bescherming legt u de volgende documenten voor: de paspoorten van uzelf, uw echtgenoot en uw kinderen; uw identiteitskaart en rijbewijs; de geboorteaktes van uzelf, uw echtgenoot en uw kinderen; uw universiteitsdiploma; verzekeringskaarten van de Salvadoraanse volksgezondheidsdienst van u en uw echtgenoot; uw werkbadge; een brief van de buurtraad inzake uw problemen; en een krantenartikel inzake rekrutering van meisjes door bendes.*

## *B. Motivering*

*Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.*

*Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.*

*Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient voorts geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend.*

*Uit uw administratieve dossier/uit uw verklaringen op het Commissariaat-generaal blijkt dat uw verzoek om internationale bescherming berust op dezelfde gronden die uw echtgenoot aanhaalt in het kader van zijn eigen verzoek om internationale bescherming. In diens dossier werd overgegaan tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire bescherming. Bijgevolg kan ook aan uw verzoek om internationale bescherming geen gunstig gevolg worden gegeven. Uw mans beslissing luidt als volgt: [idem bestreden beslissing verzoeker]*

## *C. Conclusie*

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”*

### *2. Over de gegrondheid van het beroep*

#### *2.1.1. Verzoekers voeren een appreciatiefout aan en een schending van de volgende bepalingen:*

*“- het artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende het statuut van vluchtelingen;  
- de artikelen 48/3 tot 48/7, en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en verwijdering van vreemdelingen;  
- het artikel 3 van het Europees verdrag voor de rechten van de mens;  
- artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van de bestuurshandelingen;  
- van het administratief rechtsbeginsel van de zorgvuldige voorbereiding van bestuurshandelingen en schending van het administratief rechtsbeginsel van behoorlijk bestuur volgens hetwelk, onder anderen, men recht op een eerlijke administratieve procedure heeft en de administratie serieus en zorgvuldig werkt;”.*

*Na een korte theoretische toelichting over deze bepalingen gaan verzoekers in casu vooreerst in op de erkenning van de vluchtelingenstatus in hun hoofde. Verzoekers benadrukken dat zij in geval van een terugkeer gedood of mishandeld zullen worden door de bende MS13 omwille van het feit dat ze niet aan hun eisen hebben voldaan en het land ontvlucht zijn. Zij vrezen tevens dat hun dochter, G.E., ontvoerd, verkracht, onderworpen aan seksslavernij en gedood zal worden. Ze vrezen ook dat hun zoon, I.G., indien hij niet gedood wordt met de rest van de familie, gerekruteerd zal worden door de bende MS.*

*Verzoekers geven aan de motivering in de bestreden beslissingen te betwisten. Zij voeren hierbij aan dat de commissaris-generaal de voorkeur heeft gegeven aan “een lezing die “tegenstrijdigheden” en een “onnauwkeurige kennis” doet ontstaan”, in plaats van, rekening te houden met de objectieve algemene situatie in El Salvador en de grote behoefte aan internationale bescherming van onderdanen van El Salvador, een “soepele lezing van de verklaringen te onthouden”. Daarenboven trekt de commissaris-generaal hun relaas louter in twijfel op grond van “oppervlakkige” tegenstrijdigheden in hun verklaringen*

bij aanvang van de procedure en tijdens de persoonlijke onderhouden, alsook op grond van verklaringen die volgens verzoekers via een subjectieve appreciatie van de commissaris-generaal en zonder rekening te houden met de algemene objectieve situatie in El Salvador als “*niet aannemelijk*” worden beschouwd. Verzoekers worden in de bestreden beslissingen echter niet beticht van “*flagrante leugens, manifest tegenstrijdige verklaringen of een volstrekt incoherent vluchtrelaas*”, noch wordt hun relaas fundamenteel onderuitgehaald, noch worden in de bestreden beslissingen dienstige elementen aangedragen die wijzen op een manifest gebrek aan geloofwaardigheid in hun hoofde, aldus verzoekers. Zij achten het in dit opzicht tevens pertinent om te verwijzen naar het “*principe van het voordeel van de twijfel*”, temeer gezien de grote behoefte aan internationale bescherming voor El Salvadoranen (zie *infra*).

Verzoekers betwisten dan ook het besluit in de bestreden beslissingen dat zij onvoldoende aannemelijk zouden hebben gemaakt dat zij in El Salvador het slachtoffer waren van persoonlijke en doelgerichte vervolging of dat zij hier bij een terugkeer naar hun land van herkomst het slachtoffer van zouden worden. Zij betwisten de motivering in de bestreden beslissingen op verschillende punten:

(1) wat betreft het incident in het park in november 2018

De bestreden beslissingen stellen dat verzoekster dit niet vermeld heeft tijdens haar interview bij aanvang van de procedure. Verzoekers wijzen erop dat verzoekster spontaan bij aanvang van het persoonlijk onderhoud aangaf dat zij dit incident was vergeten te vermelden. Verzoekers citeren uit verzoeksters verklaringen tijdens het persoonlijk onderhoud hierover en menen dat zij een plausibel antwoord heeft gegeven op de vraag waarom zij dit incident niet vermeldde bij aanvang van de procedure. Verzoekers citeren tevens uit hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden waaruit blijkt dat zowel verzoekster als verzoeker verklaarden dat verzoekster in november 2018 in aanraking kwam met bendeleden, wanneer hen hiernaar werd gevraagd. Zij benadrukken nog dat verzoekster duidelijk uitgelegd heeft dat zij dit incident niet heeft vermeld omdat het niet over “*doodsbedreigingen*” ging. Zij lichten nog toe dat dit incident niet zo ernstig was dat zij onmiddellijk het land verlieten, doch het betreft wel een belangrijk element in hun relaas om de context van de bedreigingen die plaatsvonden op 3 januari 2019 te begrijpen. Volgens verzoekers bestaat er immers een verband tussen het incident in het park in november 2018 en de bedreigingen van januari 2019, omdat “*dezelfde Mara de territoriums beheerst*”. Zij stellen nog overtuigd te zijn dat, indien zij dit incident niet zouden hebben vermeld, de commissaris-generaal “*daarvan een argument zou hebben afgeleid dat de gebeurtenissen van 3 januari 2020 “out of nowhere” komen.*”

Verzoekers menen verder dat de commissaris-generaal geen “*correcte appreciatie*” heeft gemaakt van hun verklaringen over dit incident. Zij benadrukken dat: “*het gaat hier niet om simpele “jongens die gewoon in het park contact proberen te maken met een meisjes”*”, doch uit hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden, waaruit zij citeren, blijkt dat zij vermeld hebben dat het om bendeleden ging. Zij menen dan ook dat de commissaris-generaal dit incident relatieveert alsof het om “*een “gewone” intimidatie*” gaat, terwijl het dit volgens verzoekers duidelijk niet was, doch wel “*het begin van de vrezen van verzoekers die zich hebben geconcretiseerd op 3 januari 2019*”. Verzoekers benadrukken dan ook dat deze twee incidenten als een geheel dienen te worden beschouwd. Zij menen dat de ernst van het incident in november 2018 relativeren onzorgvuldig is alsook een juiste beoordeling van hun relaas verhindert. Dit geldt des te meer omdat dergelijke “*modus operandi*” van bedreigingen en intimidatie van bendeleden naar jonge vrouwen of meisjes objectief wordt vastgesteld in algemene informatie, aldus verzoekers.

(ii) de beperkte kennis over de bende in hun regio

Dit doet geen afbreuk aan de geloofwaardigheid van de asielmotieven, menen verzoekers. Een ‘beperkte’ kennis is onvoldoende om de geloofwaardigheid van het incident op 3 januari 2019 te betwisten. Verzoekers benadrukken vooreerst dat de commissaris-generaal “*[niet] redelijk [kan] betwisten dat bendes in El Salvador bestaan en dat deze zeer gevaarlijk zijn. In 2018 werden meer dan 97,5% van de verzoeken om internationale bescherming vanuit El Salvador positief beantwoord.*”

*Een “beperkte” (quod non) kennis van de bendeleden, hun namen en de redenen waarvoor ze rivaliseren kan de gebeurtenissen ingeroepen door verzoeker niet ondermijnen.*”

Ten tweede stellen verzoekers dat zij weldegelijk genoeg informatie hebben gegeven over de bende die zij vrezen. Zij wijzen er, onder citering van hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden, op dat zij vermeld hebben dat de bende MS hun kolonie domineert, dat zij de “*modus operandi*” van deze bende in hun wijk hebben uitgelegd, dat zij hebben toegelicht hoe ze er fysiek uitzagen, dat zij uitgelegd hebben dat de leider van de bende zich identificeerde als “*homeboy*”, doch dat zij zijn echte naam niet kennen en dat zij hebben uitgelegd dat de bedreigingen vanuit MS-bendeleden kwamen. Aldus menen verzoekers

dat zij voldoende en precieze informatie hebben gegeven over de bendes in hun wijk. Zij lichten nog toe dat: *“Verzoekster vertelde waar de bendeleden wonen, namelijk in Colonia La Sabana, dat in de buurt van hun kolonie ligt, ze zei ook dat er hun kolonie verschillende burens zijn waarvan ze weten dat ze door bendeleden met de dood zijn bedreigd en uit het gebied zijn verdreven; verzoekster vermeldde ook de getuigenis van een buurvrouw die de moeder is van een van de jongeren die door de bendes zijn gerekruteerd om drugs te verspreiden. Ze noemde ook burens die doodsbedreigingen kregen en het gebied verlieten om asiel aan te vragen in andere landen zoals Canada. Verzoeker noemt ook een jongeman die in de buurt van hun huis woonde en die werd gedood omdat hij weigerde bij de MS-bende te horen. Deze jongeman was de zoon van een beroemde journalist uit El Salvador, Henry Arana.”* Verzoekers menen dan ook dat de informatie die zij tijdens de persoonlijke onderhouds hebben vermeld bewijzen dat zij voldoende kennis hebben van de bendes en diens handelingen in hun wijk.

Verzoekers lichten verder toe dat zij ‘simpele’ burgers zijn, die voor de incidenten in november 2018 en januari 2019 nooit contact hebben gehad met de bendes. Zij geven toe dat hun kennis algemeen is, doch menen dat dit overeenkomt met hun profiel, zijnde dat zij niemand kenden die actief was in een bende en voor de problemen waarom zij het land ontvluchtten nooit problemen hebben gekend met de bende MS. Zij achten hun kennis aldus voldoende en de eisen van de commissaris-generaal onredelijk.

Wat de concrete vaststellingen in de bestreden beslissingen over hun kennis van de bendes betreft, lichten verzoekers nog toe als volgt:

*“Concreet, verwijt verwerende partij dat verzoekende partij niet weet :*

- *Waar de bende 18 actief is : verzoekers hebben nooit problemen gekend met de bende 18 en hun dagelijks leven (werk + huis) was gedomineerd door de bende MS;*
- *Vanaf wanneer de bende MS actief is in hun kolonie : dergelijk verwijt is onredelijk en vraagt aan verzoekers om een historische kennis te hebben van de bende MS. Ze weten dat sinds ze in hun wijk wonen, de bende MS aan de macht is;*
- *De naam van de leider MS in hun kolonie : beide hebben gezegd dat de leider van hun kolonie zich “homeboy” laat noemen;*

*Verwerende partij verwijt vervolgens ook dat verzoekers :*

- *Niemand kennen die tot de bende behoort of die hen steunde : verzoekers begrijpen niet waarom de afwezigheid in hun omgeving van iemand die tot een bende behoort hun algemene kennis over de bendes in El Salvador zou verminderen en de geloofwaardigheid van hun relaas zou ondermijnen : verzoekers zijn gewone burgers en kennen niemand die tot een bende behoort, moeten ze zich schuldig daarvoor voelen ?*

*De kritiek van de tegenpartij is niet serieus en redelijk en is in ieder geval onvoldoende om de geloofwaardigheid van verzoekers te betwisten.”*

(iii) het incident op 3 januari 2019

De bestreden beslissingen werpen op dat het niet aannemelijk is dat een bendelid van MS aan verzoekster meedeelt dat zij de volgende dag G.E. zouden komen halen. Verzoekers voeren hierover aan als volgt: *“Op welke elementen verwerende partij zich stoelt om dergelijke ongenueanceerde beoordeling te maken is onbekend. Verwerende partij heeft blijkbaar geen enkel kennis van de bendes in El Salvador en van hun werkwijze om zoiets te beweren.”*

Waar de bestreden beslissingen verder een ‘tegenstrijdigheid’ opmerken in verzoekers’ verklaringen, nu zij verklaren dat de bende hun familie al langer in het oog hield, terwijl de bende niet zou weten dat op donderdagavond de hele familie naar de kerk gaat, voeren verzoekers vooreerst aan dat dit geen tegenstrijdigheid betreft en dat dit argument – dat het enige argument betreft, aldus verzoekers – niet volstaat om het hele incident van 3 januari 2019 te betwisten. Verzoekers wensen te herhalen dat *“ze gaan gewoonlijk naar de kerk om 19u30 op donderdagavond. Deze week hadden ze hun gewoontes veranderd omdat ze eerst aankopen zijn gaan doen bij de supermarkt.*

*Verzoekster heeft haar man en kinderen vroeger bij de kerk afgezet (iets voor 19u) omdat er een speciaal gebed was dit dag. Verzoekster die boodschappen had in de auto is naar huis gereden om deze op te ruimen, namelijk wat in de koelkast moest.*

*Op een normale week hadden de Mara’s dus de hele familie om 19u thuis gevonden.”*

Zij citeren tevens uit hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds waar zij dit hebben uitgelegd en menen dat de geloofwaardigheid van hun verklaringen over het incident op 3 januari 2019, *“zou het redelijk in vraag zijn gesteld door de verwerende partij, quod non”*, is rechtgezet met de voormelde informatie.

(iv) de vrees ten aanzien van hun dochter G.E.

Verzoekers lichten hierbij toe als volgt: *“Verzoekers kennen niemand in hun buurt waarvan een dochter ontvoerd is maar dat wil niet zeggen dat het voor hen niet gebeurd is. Verwerende partij moet objectief de vrees van verzoekers analyseren en geen snelle afronding maken wanneer verzoekers niet naar een andere identieke gebeurtenis kunnen verwijzen.*

*Des te meer hebben verzoekers algemene informatie neergelegd waaruit blijkt dat meisjes en jonge vrouwen ontvoerd worden. Deze die geweigerd hebben zijn dood en over deze die hebben toegestemd wordt niet gesproken, uit angst en schaamte.*

*Verwerende partij gelooft ten onrechte dat in wijken zoals deze van verzoekers, buren een intieme relatie hebben en mekaar zich alles verteld. Dit is niet het geval. Salvadoraanse families, wanneer bendes een territorium beheersen, handelen discreet en onopvallend. Zouden er meisjes in hun buurt ontvoerd zijn of zouden toegestemd hebben om mee te gaan met de bendes is het mogelijk dat verzoekers niet op de hoogte zijn omwille van de omerta.”*

Verzoekers verwijzen nog naar een door hen neergelegd artikel (verzoekschrift, stuk 4) inzake de moord op een meisje op enkele kilometers van hun huis omdat zij weigerde de vriendin te worden van een bendelid. Zij benadrukken verder dat de algemene landeninformatie hun vrees staaft. Verzoekers werden bovendien reeds twee keer bedreigd, in november 2018 en in januari 2019, zodat er volgens hen een risico bestaat dat hun dochter in geval van terugkeer het slachtoffer wordt van ontvoering, verkrachting en moord.

(v) de vrees in verband met hun zoon I.G.

Verzoekers benadrukken dat de commissaris-generaal een risico dient te onderzoeken. *In casu* menen zij dat er een risico bestaat dat I.G. zal worden gerekruteerd, gezien hun wijk niet veilig is. Verzoekers wijzen erop dat zij verwezen hebben naar concrete feiten van andere jongeren die werden gerekruteerd: *“verzoekster verwees naar de getuigenis van een buurvrouw die de moeder is van één van de jongeren die door de bendes zijn gerekruteerd om drugs te verspreiden en verzoeker noemt ook een jongeman die in de buurt van hun huis woonde en die werd gedood omdat hij weigerde bij de MS-bende te horen. Deze jongeman was de zoon van een beroemde journalist uit El Salvador, Henry Arana.”* Zij verwijzen tevens naar een artikel (verzoekschrift, stuk 5) in verband met een moord door de bende MS in hun wijk.

(vi) problemen van lokale aard

Verzoekers betogen dat hun verblijf in La Veranda slechts een korte periode betrof. Zij stellen dat: *“Twee maanden is weinig, het is niet zo dat ze jarenlang nog in El Salvador verbleven zijn. Zou hun verblijf in La Veranda geduurd hebben, hadden misschien de bendeleden hen teruggevonden maar twee maanden is nog wat kort.”*

Verzoekers menen verder dat de commissaris-generaal hun verklaringen fout heeft geïnterpreteerd waar hij volgens hen suggereert dat zij tijdens hun verblijf in Veranda een gewoon leven kenden zonder angst en problemen. Verzoekers benadrukken dat dit niet het geval is en menen dat dit evenmin uit hun verklaringen kan worden afgeleid. Zij stellen dat de commissaris-generaal enkel de elementen ‘ten nadele’ en de belastende elementen in hun verklaringen onthoudt en onderzoekt. Verzoekers menen dat, *“als verzoekers een of twee keren pizza’s en ijsjes zijn gaan kopen voor hun kinderen”*, er tevens moet worden vastgesteld dat uit hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden, waaruit zij citeren, blijkt dat hun kinderen niet meer naar school gingen, dat hun dochter G.E. niet meer buiten is gekomen, de familie één keer pizza ging eten in een privé domein en dat zij niet naar de bioscoop zijn geweest, doch dat zij enkel geantwoord hebben op de vraag van de *protection officer* die suggereerde dat zij dit zouden gedaan hebben, alsook dat het niet leefbaar was om in de wijk Veranda verborgen te blijven.

Verzoekers benadrukken verder dat er geen veilige wijk is in El Salvador, waarbij zij toelichten dat: *“De kolonie Veranda ligt op minder dan een kilometer van Colonia Quezaltepec en Colonia Condado de Santa Rosa en het is een wijk waar bendeleders de bewoners van Col Santa Monica, Col Santa Rosa en Residencial Veranda hebben bedreigd.”* Zij verwijzen er tevens naar dat uit een niet-nader vermelde COI Focus blijkt dat mensen die hun kolonie ontvluchten om zich in een andere te vestigen, vermoord worden omdat de bendes een crimineel netwerk vormen die het hele grondgebied controleert. Zij menen dan ook dat de commissaris-generaal niet redelijk het standpunt kan verdedigen dat El Salvadoranen die problemen kennen met bendeleden *“gewoon moeten verhuizen”*, gezien dit *“ver van de werkelijkheid en realiteit [is].”*

(vii) bedreigingen na het vertrek

Waar de bestreden beslissingen opwerpen dat de door verzoekers vertoonde desinteresse voor de actualiteit van hun problemen afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van hun problemen, benadrukken verzoekers andermaal dat hun burens vertelden dat de mara's meerdere keren teruggekomen zijn na hun vertrek, doch verzoekers weten het exacte aantal keren niet. Zij achten deze vaststelling evenwel niet voldoende om te oordelen dat zij ongeloofwaardige verklaringen afleggen en een desinteresse vertonen: *“Deze conclusie is onredelijk en buiten proportie”*, aldus verzoekers.

(viii) neergelegde documenten

Verzoekers benadrukken nog dat zij verschillende documenten hebben neergelegd ter staving van hun relaas. Zij voeren aan dat de neergelegde krantenartikelen, zelfs indien deze niet rechtstreeks naar hun relaas verwijzen, aantonen dat er in hun wijken en buurt dergelijke gevallen zijn voorgekomen en hun relaas dus geloofwaardig is. De neergelegde economische en professionele documenten tonen aan dat verzoekers een goed leven hadden en bijgevolg geen economische redenen hadden om El Salvador te verlaten. Bovendien hebben zij twee documenten neergelegd die duidelijk verwijzen naar de bedreigingen die zij ondergingen, zijnde verzoekers ontslagbrief, waarin duidelijk een bedreiging wordt geïdentificeerd, doch niet werd onderzocht door de commissaris-generaal, en de brief van de buurtraad. Verzoekers menen dat, indien deze documenten niet volstaan om hun geloofwaardigheid te herstellen, er thans dient te worden vastgesteld dat zij een geloofwaardig relaas ondersteunen en ook zo moeten worden beoordeeld. Verzoekers benadrukken dat zij geen andere documenten kunnen neerleggen ter staving van hun relaas en *“zouden ze andere documenten verzamelen zouden ze allemaal op vraag van verzoekers opgesteld zijn”*.

Verzoekers besluiten dat zij coherente en plausibele verklaringen aflegden die *“totaal overeenkomen”*. Zij menen dat, als de commissaris-generaal ‘tegenstrijdigheden’ of ‘verschillen’ vaststelt, dit enkel details betreffen en dergelijke verschillen onvermijdelijk zijn wanneer twee personen hun versie van een relaas weergeven. Verzoekers verzamelden alle documenten die hun relaas konden ondersteunen. Bovendien dienen hun verklaringen gelezen te worden in het kader van de algemene situatie in El Salvador voor personen met een gelijkaardig profiel. Verder menen zij dat, zelfs indien kan worden aangenomen, *quod non*, dat hun verklaringen vaag en weinig coherent zijn en niet gestaafd worden door bewijsstukken, deze verklaringen op basis van *“het voordeel van de twijfel”* moeten leiden tot de vaststelling dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben, gelet op het profiel van verzoekers en de algemene situatie in El Salvador (zie *infra*).

Verzoekers gaan nog in op hun profiel en de *“persoonlijke en doelgerichte vervolging vanwege de georganiseerde misdadgroepen in El Salvador”*. Zij voeren aan dat uit objectieve informatie blijkt dat er in El Salvador wel degelijk sprake is van een persoonlijke en doelgerichte vervolging van personen met een gelijkaardig profiel als dat van hen, met name jonge vrouwen en tieners en personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van een criminele bende. Zij citeren hierbij uit de COI Focus *“Salvador. Situation securitaire”* van Cedoca van 15 juli 2019 met betrekking tot deze risicoprofielen en benadrukken dat zij *“een mooie dochter [hebben] waarvan een bendelid houdt en zijn weggelapen naar één eerste bedreiging, hetgeen overeenkomt met een verzet tegen de autoriteit en de regels van deze bende.”* Verder citeren verzoekers uit de UNHCR *“Eligibility Guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from El Salvador”* van maart 2016 met betrekking tot de nood aan internationale bescherming van (jonge) vrouwen. Zij menen dat hieruit blijkt dat er wel degelijk een reëel risico is dat personen met het profiel van verzoekers het slachtoffer worden van een persoonlijk en doelgerichte vervolging vanwege de georganiseerde misdadgroepen in El Salvador.

Verzoekers benadrukken verder dat hen enkel oppervlakkige tegenstrijdigheden en ‘onwaarschijnlijke’ verklaringen worden verweten, doch geen *“flagrante leugens of een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid van het vluchtrelaas.”*

Zij achten de toepassing van het principe van *“het voordeel van de twijfel”* aldus gerechtvaardigd. Het feit dat verzoekers een verhoogd risicoprofiel hebben en de commissaris-generaal hen enkel oppervlakkige tegenstrijdigheden en onwaarschijnlijkheden verwijt, doch geen fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid kan aantonen, toont volgens verzoekers aan dat er allermindst sprake is van een grondige analyse in het licht van de criteria van het Vluchtelingenverdrag. Zij benadrukken te volharden in hun verklaringen en menen dat hun risicoprofiel correspondeert met de aangehaalde feiten en neergelegde informatie, zodat er duidelijk sprake is van persoonsgerichte en doelgerichte daden van vervolging, alsook van een gegronde vrees tot persoonlijke en doelgerichte vervolging in geval van terugkeer naar hun land van herkomst, aldus verzoekers.

Verzoekers benadrukken verder dat El Salvador één van de gevaarlijkste landen ter wereld is. Zij citeren in dit verband uit het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken voor El Salvador. Bovendien wijzen zij erop dat in 2018 meer dan 97,5 procent van de verzoeken om internationale bescherming van personen met de Salvadoraanse nationaliteit een positieve beslissing kregen van de commissaris-generaal, *“wat klaarblijkelijk een bewijs is van de nood aan bescherming voor staatsburgers van El Salvador”*. De commissaris-generaal toont niet aan dat de situatie op één jaar tijd veranderd is. Verzoekers menen dat de verzoeken om internationale bescherming van El Salvadoranen met de grootste voorzichtigheid moeten worden behandeld. Het *“voordeel van de twijfel”* dient *in casu* breed te worden toegepast, aldus verzoekers. Zij geven nog een theoretische toelichting inzake *“het voordeel van de twijfel”*.

Verzoekers besluiten uit hetgeen voorafgaat dat zij voldoen aan de criteria om als vluchteling erkend te worden. Zij vrezen bij terugkeer naar El Salvador *“mishandeld of gedood te worden door de bende MS, of dat hun dochter door de bende ontvoerd zou worden, verkracht of onderworpen zou worden aan sekslavernij”*, wegens het feit dat hun dochter behoort tot een specifieke sociale groep (jonge vrouwen) en het feit dat zij als tegenstanders van de bendes beschouwd zullen worden (*“specifieke sociale groep/politiek”*). Deze vrees is gegrond gezien hun coherente en plausibele verklaringen, de documenten die zij neerlegden en de veiligheidssituatie in hun wijk en El Salvador. Verzoekers kunnen, gezien de huidige situatie in El Salvador, geen bescherming verkrijgen. Verzoekers hebben alles geprobeerd om documenten neer te leggen ter staving van hun relaas en hun verzoeken om internationale bescherming zo snel mogelijk ingediend. Verzoekers werden reeds het slachtoffer van *“vervolgingen (bedreigingen)”*. Zij achten artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet van toepassing.

Verzoekers gaan verder in op de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Zij geven een korte theoretische toelichting en wijzen vooreerst op hun relaas en het feit dat op basis van hetgeen voorafgaat (zie *supra*) er redenen zijn om aan te nemen dat zij een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, wegens *“foltering of onmenselijke of vernederende behandeling ontvoering, verkrachting en onderworping aan sekslavernij, of bestraffing door de daden van vervolging vanwege de criminele bendes, waarvan zij het slachtoffer was in El Salvador.”*

Verzoekers betwisten verder de beoordeling in de bestreden beslissing inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Zij menen dat de informatie waarnaar de commissaris-generaal verwijst en haar oordeel aangaande de aard van het geweld in El Salvador op steunt, genuanceerder is en allerm minst eenstemmig besluit dat er in El Salvador geen binnenlands gewapend conflict heerst in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet waaruit een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld kan voortvloeien. Verzoekers citeren uit de voormelde COI Focus inzake de veiligheidssituatie in El Salvador. Zij benadrukken andermaal dat hieruit blijkt dat *“de classificering van het geweld in El Salvador allerm minst eenduidig is. Hoewel er bronnen zijn die het door verwerende partij in de bestreden beslissing ingenomen standpunt bevestigen, zijn er ontegensprekelijk eveneens meerdere bronnen die wel degelijk gewag maken van een binnenlands gewapend conflict dat aanleiding geeft tot willekeurig geweld. Het feit dat deze elementen niet worden vermeld in de bestreden beslissing, maakt de motivering van verwerende partij gebrekkig en lacunair. Het dient overigens te worden opgemerkt dat de motivering wat het onderdeel subsidiaire bescherming betreft, allerm minst uitvoerig is en dat verwerende partij niet op afdoende wijze verklaart waarom het geweld in El Salvador volgens haar niet als binnenlands gewapend conflict kan worden beschouwd.”* Verzoekers zijn van mening dat er in El Salvador weldegelijk een binnenlands gewapend conflict heerst dat een ernstige bedreiging vormt voor hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

Verzoekers besluiten uit hetgeen voorafgaat dat hen de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend.

In uiterst ondergeschikte orde vragen verzoekers de bestreden beslissingen te vernietigen. Zij stellen dat de commissaris-generaal hun relaas onvoldoende heeft geanalyseerd en *“al te gemakkelijk”* heeft besloten tot de weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, zonder op afdoende wijze rekening te houden met de algemene en persoonlijke situatie van verzoekers in het kader van de voorgelegde documenten en afgelegde verklaringen. In het licht van het voorgaande, met name het verhoogd risicoprofiel van verzoekers, kan worden gesteld dat de commissaris-generaal de zaak onvoldoende heeft bestudeerd en de motivering van de bestreden beslissingen niet afdoende is. Verzoekers dienen opnieuw gehoord te worden door de commissaris-generaal, die aanvullende onderzoeksmaatregelen moet stellen.

2.1.2. Ter ondersteuning van het beroep voegen verzoekers volgende stukken toe aan het verzoekschrift:  
- een niet-vertaald artikel *“Mi hija se negó a ser novia de un pandillero”* van elblog van 10 oktober 2018 (stuk 4);  
- een niet-vertaald artikel *“Pandilleros asesinan a joven en Ciudad Merliot”* (stuk 5).

2.1.3. In een aanvullende nota van 4 december 2020 brengt de commissaris-generaal COI Focus *“El Salvador. Situation Sécuritaire”* van Cedoca van 12 oktober 2020 ter kennis.

2.2. De Raad onderzoekt de verzoeken om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet).

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoekers geschonden achten, en een theoretische uiteenzetting over een aantal van deze bepalingen laat niet toe om vast te stellen dat verzoekers een nood hebben aan internationale bescherming.

2.3. Verzoekers slagen er niet in hun nood aan internationale bescherming aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoekers' verweer in het verzoekschrift in wezen beperkt blijft tot het herhalen van hun verklaringen en het volharden in hun vrees voor vervolging omwille van de aangevoerde feiten en hun risicoprofiel, het citeren uit algemene informatie en het bekritisieren van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal. Hiermee doen zij geen afbreuk aan de pertinente en correcte motivering van de bestreden beslissingen.

Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

De Raad treedt de bestreden beslissingen bij dat minstens de ernst van het door verzoekers aangehaalde incident in november 2019, waarbij verzoeksters dochter G.E. werd aangesproken door jongeren in het park en deze vervolgens haar zoon I.G. zouden bedreigd hebben, wordt ondermijnd doordat verzoekster deze feiten niet vermeldde tijdens het interview bij aanvang van de procedure (CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 1). Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift dat verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud spontaan aangaf dat zij dit incident was vergeten vermelden en stellen dat verzoekers een plausibele uitleg hebben gegeven voor deze omissie tijdens het interview bij aanvang van de procedure, zijnde dat verzoekster dit incident niet vermeldde omdat haar tijdens dit interview specifiek gevraagd werd naar doodsbedreigingen en deze feiten geen doodsbedreigingen betroffen. Dat verzoekster bij aanvang van het persoonlijk onderhoud heeft gemeld dat zij het incident in november 2019 vergat te vermelden tijdens het interview bij aanvang van de procedure, kan echter niet zonder meer volstaan om de vastgestelde omissie in haar verklaringen te verschonen. Verzoekster werd er tijdens het interview bij aanvang van de procedure immers op gewezen dat van haar verwacht wordt dat zij kort, maar nauwkeurig de voornaamste elementen of feiten aangeeft die tot haar vlucht hebben geleid. Verzoekster heeft de verplichting om haar asielmotieven zo accuraat en volledig mogelijk te vermelden van bij aanvang van de procedure. Verzoekers' uitleg dat verzoekster deze feiten niet vermeldde omdat haar gevraagd werd naar doodsbedreigingen en dit geen doodsbedreiging betrof, kan bovendien niet worden aanvaard. De Raad stelt immers vast dat verzoekster tijdens het interview bij aanvang van de procedure uitdrukkelijk werd gevraagd of het incident van 3 januari 2019 de eerste keer betrof dat zij in contact kwam met een bendelid, waarop zij antwoordde *“Ja, dit is de eerste keer”* (*Ibid.*). Gezien verzoekers in het verzoekschrift uitdrukkelijk benadrukken dat de jongens die hun dochter in november 2018 aanspraken bendeleden betroffen en zij dit incident nadrukkelijk verbinden met het incident op 3 januari 2019, kan dan ook redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekster dit incident ook zou vermeld hebben toen haar gevraagd werd naar haar contacten met bendeleden. Zelfs indien verzoekers niet zeker zouden zijn geweest of deze jongens daadwerkelijk bendeleden waren, zoals zij tijdens de persoonlijke onderhouds aangaven, kan in het kader van hun medewerkingsplicht nog steeds worden verwacht dat verzoekster dit incident zou vermelden indien zij werkelijk vermoedde dat dit incident verband hield met het incident op 3 januari 2019. Dat verzoekster dit incident niet vermeldde tijdens haar interview bij aanvang van de procedure

doet dan ook weldegelijk afbreuk aan de ernst van dit incident alsook aan de geloofwaardigheid van verzoekers verklaringen dat dit incident uitging van bendeleden of verband zou houden met het incident van 3 januari 2019, waarbij verzoekster werd bedreigd door een bendelid van MS omwille van haar dochter G.E.

Verzoekers kunnen aldus niet gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift verder aanvoeren dat de commissaris-generaal geen correcte beoordeling heeft gemaakt van hun verklaringen over dit incident. Verzoekers' verweer dat hun dochter in november 2018 benaderd werd door bendeleden, en dat het niet om een "gewone" intimidatie tussen jongeren ging, doch in zijn geheel dient te worden bekeken met het incident op 3 januari 2019 wordt immers ondergraven door voorgaande vaststelling dat verzoekster dit incident niet vermeld heeft bij aanvang van de procedure toen haar gevraagd werd naar contacten met bendeleden. De Raad stelt verder vast dat verzoekers' verklaringen hierover louter gebaseerd zijn op vermoedens doch dat zij geen enkele concrete indicatie hebben gegeven waaruit kan blijken dat het incident in november 2018 werkelijk verband hield met de bedreigingen door de bende MS op 3 januari 2019. Verzoekers gaven tijdens de persoonlijke onderhouden immers zelf aan dat zij niet wisten of de jongens die hun dochter in november 2018 aanspraken werkelijk bendeleden betroffen en dat zij zich nooit hebben bekend gemaakt als bendeleden (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 6, p. 13; Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 6, p. 12). Een loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op hun persoon, kan niet volstaan om vast te stellen dat het incident van november 2018 werkelijk uitging van bendeleden of verband hield met de bedreigingen door de MS-bende op 3 januari 2019, gelet op voorgaande vaststellingen. De bestreden beslissingen oordeelden dan ook terecht dat:

*"Daarnaast dient wat dit incident betreft te worden aangestipt dat het gaat om een geïsoleerd incident waarbij op een publieke plek twee jongens een schijnbaar alleen aanwezig meisje aanspreken en haar – gezien het belang van sociale media in het algemeen en in het bijzonder van tieners/jongeren – vragen om haar telefoonnummer en haar account(s) op sociale media (CGVS, pp. 8, 13-14; CGVS G.D.C.K.M., pp. 7, 12-13). Deze gebeurtenis kan bezwaarlijk zwaarwichtig genoemd worden. Dat uw zoon zich vervolgens zich in het gesprek van zijn zus en twee onbekende jongens mengt is, gezien de context en gezien zijn volgens uw echtgenote eerder beschermende houding (CGVS G.D.C.K.M., p. 12), evenmin onlogisch. Dat uw zoon vervolgens door de jongens werd uitgescholden en met slaag werd bedreigd, kan in de door u geschetste context als onvoldoende ernstig worden beschouwd om beschouwd te worden als een daad van vervolging en is het ook onvoldoende zwaarwichtig om aanleiding te kunnen geven tot ernstige schade. Bovendien geeft u geen enkele indicatie weer waaruit zou blijken dat u of uw gezinsleden in de toekomst opnieuw met deze jongens te maken zouden krijgen."*

De Raad oordeelt verder, in navolging van de commissaris-generaal, dat verzoekers' verklaringen over het incident op 3 januari 2019, waarbij verzoekster zou zijn aangesproken door een bendelid van MS die verklaarde dat de "homeboy" met haar dochter G.E. de liefde wou bedrijven, ongeloofwaardig zijn.

De bestreden beslissingen wezen er in dit verband vooreerst terecht op dat verzoekers' kennis van de bende MS in hun regio lacunair is en dat dit afbreuk doet aan hun verklaringen inzake hun vrees voor vervolging door deze bende. Zo oordeelden de bestreden beslissingen terecht dat het niet aannemelijk is dat verzoekers verklaarden dat de bende MS die hun wijk domineerde een territoriumconflict hadden met de bende M18, doch dat verzoeker niet weet in welke regio's deze bende actief is (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 6, p. 11). Verzoekers voeren in hun verzoekschrift aan dat zij nooit problemen kenden met deze bende en dat de regio waar zij woonden en werkten gedomineerd werd door de bende MS, doch de Raad merkt op dat van verzoekers redelijkerwijze kan worden verwacht dat zij op de hoogte zijn van de regio's waar de bende M18 actief is, gezien dergelijke kennis om veiligheidsredenen cruciaal is.

Bovendien acht de Raad het geheel ongeloofwaardig dat verzoekster aangaf dat de bendes ook aanwezig waren in de residentiële kolonies zoals de kolonie waar de familie verbleef na de bedreigingen op 3 januari 2019, doch dat zij niet wist of er zich bendeleden bevonden in de kolonie waar zij naartoe verhuisden (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 6, p. 9 en 15).

Van verzoekers, die beweren dat zij bedreigd werden door de bende MS en omwille van deze bedreigingen dienden te verhuizen, kan redelijkerwijze worden verwacht dat zij zich zouden informeren over de aanwezigheid van bendes in hun nieuwe verblijfplaats, gezien dergelijke informatie andermaal cruciaal is om veiligheidsredenen. Verzoekers kenden daarenboven tijdens het persoonlijk onderhoud noch de naam of bijnaam van de leider van MS in hun kolonie (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 6, p. 11-12; Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 6, p. 9). Zij wijzen er in hun verzoekschrift op dat zij hebben vermeld dat de leider van MS zich "homeboy" liet noemen, doch



de Raad stelt vast dat verzoekster tijdens haar persoonlijk onderhoud verklaarde dat alle leiders van de bendes zo genoemd worden (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 6, p. 9). Hieruit kan dus niet blijken dat verzoekers op de hoogte zijn van de (bij)naam van de bendeleider die hun dochter viseert. Gezien verzoekers verklaren dat zij vervolging vrezen door de bende MS omwille van het feit dat hun leider de liefde zou willen bedrijven met hun dochter G.E. (*Ibid.*, p. 8), kan er echter redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers meer informatie zouden hebben over de leider van deze bende, dan wel dat zij hierover informatie zouden trachten te bekomen. Hetzelfde kan worden gesteld met betrekking tot verzoekers' lacunaire kennis inzake het tijdstip waarop de bende MS de macht heeft overgenomen en andere bewoners in de kolonie die behoren tot de bende of hen steunen. Van verzoekers, die verklaren te worden bedreigd door de bende MS, kan immers redelijkerwijze worden verwacht dat zij ernstige pogingen ondernemen om zich te informeren over de bende die hen zou bedreigen. Een loutere herhaling van hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden over deze bende kan niet volstaan om afbreuk te doen aan voorgaande vaststellingen, waaruit genoegzaam blijkt dat verzoekers' kennis over de bendes in hun regio op wezenlijke punten lacunair is. De voorgaande vaststellingen doen dan ook, in tegenstelling tot wat verzoekers lijken te beweren in hun verzoekschrift, wel degelijk afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door verzoekers' aangehaalde problemen met de bende MS.

De bestreden beslissingen oordeelden verder nog terecht dat het niet aannemelijk is dat het bendelid van MS aan verzoekster zou mededelen dat hij de volgende dag hun dochter G.E. zou komen halen. Verzoekers voeren aan dat het niet duidelijk is op welke elementen de commissaris-generaal deze motivering stoelt en dat hieruit blijkt dat de commissaris-generaal geen kennis heeft van de (werkwijze van de) bendes in El Salvador, merkt de Raad op dat verzoekers deze stelling op algemene wijze poneren doch geen concrete argumenten bijbrengen die voormelde motivering kunnen weerleggen of ontkrachten. De Raad wijst erop dat het niet kennelijk onredelijk is om aan te nemen dat het bendelid niet zou aankondigen dat hij verzoekers' dochter de volgende dag zal meenemen, gezien dit verzoekers de mogelijkheid biedt om te vluchten met hun dochter. Uit de motivering in de bestreden beslissingen blijkt daarenboven dat verzoekers tevens inconsistente en ongeloofwaardige verklaringen afleggen op dit punt, daar verzoekster enerzijds aangaf dat het bendelid haar dochter zou meegepakt hebben indien zij thuis was, doch op de vraag waarom het bendelid dan geen geschikter moment afwachtte antwoordde dat hij waarschijnlijk zal hebben gedacht dat iedereen thuis was, terwijl zij tegelijkertijd aangeeft dat ze denkt dat de bende MS hun gezin al veel langer in het oog houdt. Verzoekers voeren hierbij aan dat zij verklaarden dat de familie normaal thuis is op een donderdagavond om 19 uur, doch dat zij die desbetreffende dag hun routine hadden aangepast en vroeger naar de kerk zijn gegaan omdat er een speciaal gebed was die dag. De Raad merkt echter op dat dit niet kan worden afgeleid uit hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouden. Verzoekster verklaarde immers *"Op donderdagen gingen we gewoonlijk naar de kerk, dat is voor katholieken de heilige donderdag. Daar begon de viering om 19u00 's avonds (...)",* alsook *"De adoratie van de heilige begint om 19u00. Om 19u30 begint de mis"* (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 6, p. 9). Hieruit kan niet worden afgeleid dat verzoekers slechts éénmalig op donderdagavond rond 19 uur naar de kerk moesten gaan. De Raad is aldus van oordeel dat het bovenstaande verweer van verzoekers een *post-factum* verklaring betreft, die na reflectie tot stand gekomen is na kennisname van de bestreden beslissingen en die derhalve niet wordt aangenomen. De bestreden beslissingen oordeelden dan ook terecht dat: *"Daarnaast houdt het geen steek dat een bendelid van MS aan uw vrouw mededeelt dat zij de volgende dag jullie dochter zouden komen halen (CGVS G.D.C.K.M., p. 14). U legt uit dat de Salvadoraanse burgers bang zijn voor benedeleden en doen wat de bende hen opdraagt (CGVS, p. 16) en speculeert dat als uw dochter op dat moment wel thuis was, ze meteen door het bendelid zou zijn meegenomen (CGVS, pp. 16-17). Wanneer u daarop wordt gevraagd waarom het bendelid dan niet een geschikter moment afwachtte, suggereert u dat het bendelid zal hebben gedacht dat iedereen van het gezin op dat moment aanwezig was. Tegelijkertijd geeft u evenwel aan dat u denkt dat de bende MS uw gezin al veel langer in het oog hield en uw dochter bijvoorbeeld ook bij of op school zou hebben kunnen meenemen (CGVS, p. 17).*

*Wanneer u er vervolgens op wordt gewezen dat het bendelid in kwestie in dat geval beter op de hoogte zou moeten zijn geweest van de precieze whereabouts van uw dochter en dus had moeten weten dat jullie elke donderdagavond naar de kerk gingen, stelt u plots dat de bende geen weet zal hebben gehad van het kerkbezoek (CGVS, p. 17).*

*Het komt het weinig geloofwaardig over dat u enerzijds stelt dat het bendelid dacht dat uw hele gezin thuis was, maar tegelijkertijd louter suggestief aangeeft dat de bende uw gezin waarschijnlijk al langer in het oog hield. Daardoor komt de geloofwaardigheid van uw verklaringen opnieuw in het gedrang."*

Verzoekers kunnen verder niet gevolgd worden waar zij in hun verzoekschrift aanvoeren dat het loutere feit zij het exacte aantal keren dat de bende nog bij de burens kwam vragen niet weten, niet kan volstaan om te besluiten tot een desinteresse in hun hoofde of tot de ongeloofwaardigheid van de door

hen aangevoerde problemen. De Raad merkt op dat van verzoekers, die beweren dat zij een gegronde vrees voor vervolging hebben dan wel een reëel risico op ernstige schade lopen omwille van de bende MS in hun wijk, in alle redelijkheid mag worden verwacht dat zij zich op zijn minst informeren naar de juiste stand van zaken en geregeld pogingen ondernemen om zich te informeren over de evolutie van hun persoonlijke problemen. Verzoekers tonen op geen enkele wijze aan dat zij niet in de mogelijkheid zouden zijn om bij hun burens meer informatie te bekomen over de tijdstippen en het aantal keer dat de bende nog naar hen is komen vragen na hun vertrek uit de wijk. De bestreden beslissingen oordeelden dan ook terecht dat verzoekers' onwetendheid en hun nalatige handelingen om zich te informeren op dit punt getuigt van een manifest gebrek aan interesse in hun hoofde, die aldus verder afbreuk doet aan de ernst en de geloofwaardigheid van de aangehaalde problemen.

Bovendien werd in de bestreden beslissingen terecht vastgesteld dat, in zoverre enig geloof kan worden gehecht aan de door verzoekers aangehaalde problemen met de bende MS, deze problemen van louter lokale aard zijn, gezien uit hun verklaringen kan blijken dat zij gedurende twee maanden probleemloos in de kolonie Veranda konden verblijven, zonder daarbij ondergedoken te leven. Verzoekers voeren aan dat zij slechts gedurende een korte periode in deze kolonie verbleven en dat uit hun verklaringen tijdens de persoonlijke onderhouds niet kan worden afgeleid dat zij en hun kinderen er een "gewoon" leven konden hebben zonder angst en problemen. De Raad treedt de commissaris-generaal echter bij dat uit verzoekers' verklaringen kan blijken dat zij niet volledig ondergedoken dienden te leven in de kolonie Veranda, daar verzoekers verklaarden dat zij nog steeds naar hun werk bleven gaan en dat zij soms een ijsje of pizza gingen eten. Het verweer in het verzoekschrift dat verzoekers' dochter niet meer zou buiten geweest zijn na het incident op 3 januari 2019 klemt met verzoekers' verklaringen dat zij soms samen met hen een pizza of ijsje gingen eten (Notities van het persoonlijk onderhoud verzoeker, stuk 6, p. 17; Notities van het persoonlijk onderhoud verzoekster, stuk 6, p. 14). De Raad treedt de commissaris-generaal dan ook bij dat uit verzoekers' verklaringen niet kan blijken dat zij volledig ondergedoken dienden te leven in Veranda. Ten aanzien van het verwijt dat enkel de elementen in hun nadeel in de bestreden beslissingen zouden zijn opgenomen, kan worden opgemerkt dat de motiveringsplicht in hoofde van de commissaris-generaal geenszins de verplichting behelst om, zo dit al mogelijk zou zijn, alle elementen in het voordeel dan wel in het nadeel van de verzoekers in de bestreden beslissingen op te nemen. Verzoekers voeren verder nog aan dat er geen veilige wijken bestaan in El Salvador en dat uit objectieve informatie blijkt dat mensen die hun kolonie ontvluchten en zich in een andere kolonie vestigen toch gedood worden omdat de bendes een crimineel netwerk vormen dat het hele grondgebied controleert, doch de Raad merkt op dat dit verweer enkel meer afbreuk kan doen aan de ernst van verzoekers' problemen. Indien zij immers werkelijk problemen zouden kennen met de bende MS, is het immers niet aannemelijk dat zij gedurende twee maanden zonder problemen in een andere kolonie in El Salvador zouden kunnen leven zonder daar enige problemen te kennen. Dat twee maanden een te korte periode betrof voor de bendeleden om verzoekers in de kolonie Veranda terug te vinden, betreft een loutere bewering in hun hoofde. De Raad is dan ook van oordeel dat de vaststelling dat verzoekers gedurende twee maanden zonder problemen in de kolonie Veranda konden verblijven, terwijl zij niet volledig ondergedoken dienden te leven, afbreuk doet aan de ernst van hun vrees voor vervolging, minstens dat hieruit kan worden afgeleid dat de problemen met de bende MS van louter lokale aard zijn.

Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift dat zij twee documenten hebben neergelegd ter staving van de door hen ondergane bedreigingen. Wat de neergelegde brief van de buurtraad (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8, nr. 7) betreft, merkt de Raad op dat in de bestreden beslissingen reeds op omstandige en pertinente wijze werd gemotiveerd waarom deze geen afdoende bewijswaarde bezit ter staving van de door verzoekers aangehaalde problemen:

*"Ter staving van uw problemen legt u een brief van de buurtraad neer. In de brief wordt bevestigd dat u en uw gezin woonachtig waren in de kolonie Jardines de Hacienda. Daarnaast bevestigd de brief dat volgens uw verklaringen u omwille van veiligheidsredenen niet langer in de woonst resideerde. Gezien de auteur(s) uw wijkgenoten betreffen, kan de brief gemakkelijk op uw vraag en instructies opgesteld zijn. De inhoud van het door u voorgelegde document kan de geloofwaardigheid van uw verklaringen dus niet zomaar herstellen. Voorts legt (leggen) de auteur(s) van de brief de primaire oorzaak van uw vertrek bij veiligheidsproblemen, maar hij (zij) baseert (baseert) zich hiervoor louter op uw eigen verklaringen.*

*Nog blijft de brief erg algemeen. Er wordt niet gespecificeerd om welke veiligheidsproblemen het zou gaan. Daarnaast werd de brief opgesteld op 28 september 2019, meer dan zes maanden nadat u uw verzoek om internationale bescherming indiende. Dit doet vermoeden dat de brief in kwestie enkel is opgesteld met het oog op uw verzoek om internationale bescherming, hetgeen ertoe leidt dat de bewijswaarde van de inhoud van het document nog verder wordt verminderd."* Verzoekers voeren in hun verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan tegen deze motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier en, bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal wordt

overgenomen door de Raad. Bovendien merkt de Raad nog op dat, zelfs indien kan worden aangenomen dat deze brief de door verzoekers aangevoerde problemen kan staven, *quod non*, deze brief nog geen afbreuk kan doen aan de pertinente en correcte vaststelling in de bestreden beslissingen dat verzoekers' problemen van louter lokale aard zijn.

Waar verzoekers nog wijzen op de door hen neergelegde ontslagbrief (Documenten voorgelegd door de asielzoeker, stuk 8, nr. 6), waaruit blijkt dat verzoeker ontslag nam op zijn tewerkstelling omwille van veiligheidsproblemen, wijst de Raad erop dat uit deze ontslagbrief blijkt dat deze werd opgesteld door verzoeker en dat de inhoud ervan aldus andermaal gebaseerd is op verzoekers verklaringen, zodat deze brief geen objectief karakter vertoont. Er dient tevens te worden vastgesteld dat in de ontslagbrief niet wordt gespecificeerd welke veiligheidsproblemen verzoeker en zijn familie zouden hebben. Aldus biedt de door verzoekers neergelegde ontslagbrief evenmin een afdoende bewijs ter staving van de door hen aangehaalde vervolgingsfeiten.

Op basis van de voorgaande vaststellingen en overwegingen besluit de Raad dan ook dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Aan dit oordeel wordt geen afbreuk gedaan door de opmerking in het verzoekschrift dat nergens in de bestreden beslissingen sprake is van flagrante leugens, manifest tegenstrijdige verklaringen of een volstrekt incoherent vluchtrelaas.

Waar verzoekers in hun verzoekschrift aanvoeren dat zij een risicoprofiel hebben als personen van wie men meent dat zij zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van de bendes, merkt de Raad op dat uit het voorgaande is gebleken dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' verklaringen dat zij bedreigd zijn geweest door de bende MS, zodat evenmin kan worden aangenomen dat zij bij een terugkeer naar El Salvador beschouwd zullen worden als personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van de criminele bende. Bovendien dient te worden opgemerkt dat, indien toch enig geloof kan worden gehecht aan deze problemen, uit het voorgaande is gebleken dat deze tevens onvoldoende ernstig en minstens van lokale aard zijn en verzoekers aldus niet *in concreto* aannemelijk maken dat zij omwille van hun risicoprofiel een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade hebben bij een terugkeer naar El Salvador indien zij zich elders vestigen. Verzoekers voeren bovendien geen andere concrete, recente of geloofwaardige incidenten aan waaruit blijkt dat zij een risicoprofiel hebben als personen die zich verzetten tegen de autoriteit en de regels van de bendes.

Verzoekers verwijzen in hun verzoekschrift naar het risicoprofiel van hun dochter als jonge vrouw in El Salvador, doch uit de door hen geciteerde informatie kan niet worden afgeleid dat verzoekers' dochter louter omwille van het feit dat zij een jonge vrouw is en haar aanwezigheid in El Salvador zal dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekers dienen de door hun aangevoerde vrees voor hun dochter G.E. dan ook *in concreto* aannemelijk te maken. De bestreden beslissingen oordeelden echter terecht dat verzoekers niet *in concreto* aannemelijk maken dat hun dochter G.E. bij een terugkeer naar El Salvador het risico loopt om te worden ontvoerd, verkracht of gedood:

*“U en uw vrouw vrezen betreffende uw dochter dat zij in El Salvador kan worden ontvoerd, verkracht en gedood (CGVS, p. 19; CGVS G.D.C.K.M., p. 16). Dit kan echter niet afgeleid worden uit uw verklaringen over de gebeurtenis in het park van november 2018 (cf. supra). Gezien er geloofwaardigheidsproblemen rijzen bij uw verklaringen over de gebeurtenissen van januari 2019, en mochten deze problemen zich al hebben voorgedaan, deze van lokale aard blijken te zijn, kan ook uit uw verklaringen over deze gebeurtenis geen vrees voor vervolging of risico op ernstige schade in hoofde van uw dochter worden afgeleid.*

*Ook uit uw overige verklaringen over de vrees of het risico voor uw dochter bij terugkeer naar El Salvador kan geen nood aan internationale bescherming afgeleid worden. U weet niet of bendeleden ook bij andere buurtgenoten vroegen naar meisjes, omdat u direct na de toenadering van het bendelid bent vertrokken uit de kolonie (CGVS, p. 15).*

*U kent geen gevallen in uw kolonie waar er voor 3 januari 2019 door bendes werd gezocht naar meisjes zoals uw dochter, maar verklaart wel dat dit elders in het land gebeurde (CGVS, p. 15). Uw vrouw geeft dan weer geen antwoord op de vraag of andere meisjes in de wijk ook werden benaderd door bendeleden (CGVS G.D.C.K.M., p. 13) en antwoordt eveneens naast de kwestie wanneer zij wordt gevraagd of jullie burens in de kolonie gelijkaardige problemen hadden met de bende MS door te zeggen dat hier niet over werd gesproken. Voorts noemt ze de kolonie La Sabana als kolonie waar de bendes zich voornamelijk ophouden (CGVS G.D.C.K.M., p. 13).*

Ook van ontvoeringen op de school van uw kinderen of vermissingen in uw kolonie heeft u geen weet (CGVS, p. 17). Wel stelt u dat u van een dergelijk geval heeft gehoord op de school van uw dochter, maar u geeft aan dat u hier verder niets over weet en verwijst naar algemene nieuwsberichten over vermiste kinderen (CGVS, p. 16). Wat dit betreft stelt uw vrouw dan weer dat er vele jaren geleden eens een ontvoering op het college is geweest, maar ze merkt op dat zij toen nog aan de universiteit studeerde (CGVS G.D.C.K.M., p. 14). Bijgevolg maken u en uw vrouw niet concreet aannemelijk dat uw dochter ingeval van terugkeer naar El Salvador slachtoffer dreigt te worden van ontvoering, verkrachting of moord.

Ter staving van uw vrees voor uw dochter legt u een krantenartikel neer inzake rekrutering van meisjes door bendes in El Salvador. Dit artikel heeft evenwel geen betrekking op uw persoonlijke toestand of die van uw dochter, maar enkel op de algemene situatie van El Salvador. Uit uw verklaringen blijkt daarenboven nergens dat er in jullie kolonie of omgeving jonge meisjes werden gerekruteerd (CGVS, p. 15; CGVS G.D.C.K.M., p. 17). De loutere verwijzing naar een situatie volstaat niet om aan te tonen dat u of uw familieleden in uw land van herkomst werkelijk wordt/ worden vervolgd of dat er voor wat u of hen betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u blijft hierover in gebreke.”

Verzoekers voeren aan dat Salvadoraanse families discreet en onopvallend handelen en dat zij geen intieme relatie hadden met hun burens en elkaar alles vertellen, zodat het mogelijk is dat er meisjes zijn ontvoerd of gerekruteerd door bendes zonder dat verzoekers daar weet van hebben. De Raad merkt evenwel op dat, nog daargelaten het feit dat dit een blote bewering betreft, bezwaarlijk kan worden aangenomen dat verzoekers niet op de hoogte zouden zijn indien er in hun buurt of wijk meisjes zouden verdwijnen. Waar verzoekers verder nog aanvoeren dat het enkele feit dat zij niemand kennen waarvan een dochter ontvoerd is niet betekent dat dit bij hen niet is gebeurd, merkt de Raad andermaal op dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat verzoekers niet aannemelijk maken dat hun dochter reeds eerder werd geïdendeerd door bendes in hun wijk, minstens dat deze problemen van louter lokale aard zijn. Een loutere verwijzing naar algemene informatie over een vermoord meisje in hun regio die geen betrekking heeft op verzoekers' dochter G.E., kan niet volstaan om in hun hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen bij een terugkeer naar El Salvador. Verzoekers dienen deze gegronde vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade immers *in concreto* aannemelijk te maken doch blijven hier in gebreke. Voormelde motivering, die pertinent en correct is en steun vindt in het administratief dossier, wordt bij gebrek aan een dienstig verweer, integraal overgenomen door de Raad.

Verzoekers benadrukken in hun verzoekschrift andermaal dat zij vrezen dat hun zoon I.G. zal worden gerekruteerd door bendes en wijzen hierbij op de door hen aangehaalde incidenten in hun buurt en een artikel waaruit blijkt dat er een jongen vermoord is door bendes in hun buurt. De Raad merkt vooreerst op dat uit dit artikel niet kan blijken dat de jongen in kwestie vermoord werd omdat hij rekrutering door de bendes weigerde. Bovendien benadrukt de Raad dat de loutere verwijzing naar algemene informatie, die geen betrekking heeft op verzoekers' zoon I.G., niet kan volstaan om in hun hoofde het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico op ernstige schade aan te tonen bij een terugkeer naar El Salvador. Uit de beschikbare informatie kan immers niet blijken dat verzoekers' zoon I.G. louter ten gevolge van zijn aanwezigheid in El Salvador zal dreigen te worden geïdendeerd of gerekruteerd door de bendes in El Salvador. Verzoekers dienen hun vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade immers *in concreto* aannemelijk te maken doch zij blijven hier in gebreke. Verzoekers halen immers geen concrete, recente, geloofwaardige of ernstige problemen aan waaruit blijkt dat hun zoon het risico loopt om te worden gerekruteerd of geïdendeerd door bendes.

Zoals hierboven werd aangehaald, maken verzoekers immers niet *in concreto* aannemelijk dat de jongeren die hun zoon in november 2018 zouden hebben bedreigd of geslagen na het incident in het park, bendeleden zouden zijn. Verzoekers wijzen verder nog op incidenten in hun buurt, doch zij gaan eraan voorbij dat de bestreden beslissingen terecht oordeelden dat verzoekers' kennis over rekrutering door bendes in hun omgeving lacunair is, zodat zij op basis van deze informatie evenmin *in concreto* hun vrees voor rekrutering van hun zoon aannemelijk maken. De bestreden beslissingen oordeelden dan ook terecht dat:

“Ook de door u en uw echtgenote ingeroepen vrees voor rekrutering door de bende MS van jullie zoon (CGVS, p. 19; CGVS G.D.C.K.M., p. 16) maken jullie niet concreet aannemelijk. Wanneer uw echtgenote wordt gevraagd naar rekrutering door bendeleden in jullie kolonie, stelt ze dat ze enkel weet dat een moeder in de buurt van een bakker vertelde dat haar zoon bij een bende zat en dat ze verder niet van rekrutering op de hoogte is omdat ze alleen werkte en naar de kerk ging (CGVS G.D.C.K.M., pp. 9-10). Ze heeft geen weet van rekrutering door bendes in de klassen van jullie zoon of van jullie dochter (CGVS G.D.C.K.M., p. 11). De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van

*herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u of uw zoon in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u of hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u en uw echtgenote bleven hierover in gebreke.”*

Volledigheidshalve stelt de Raad vast dat de bestreden beslissingen nog terecht oordeelden dat:

*“Voorts kan volledigheidshalve nog worden opgemerkt dat ook het door uw advocaat aangehaalde profiel van vermogend burger die risico loopt losgeld te moeten betalen als uw dochter ontvoerd zou worden evenmin volstaat om een persoonlijke vrees voor vervolging of reëel risico op het lijden van ernstige schade aan te tonen. Hierboven blijkt al dat u en uw echtgenote niet concreet aannemelijk maken dat uw dochter dreigt ontvoerd te worden. Bijgevolg maakt u noch uw advocaat concreet aannemelijk dat u losgeld zou moeten betalen omwille van uw financiële situatie. De loutere verwijzing naar een profiel of naar een algemene situatie in een land van herkomst volstaat immers niet om aan te tonen dat u in uw land van herkomst werkelijk wordt vervolgd of dat er voor wat u betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en u bleef hierover in gebreke.”*

Verzoekers voeren in hun verzoekschrift geen concrete of dienstige argumenten aan die voorgaande motivering kunnen weerleggen of ontkrachten.

De overige door verzoekers neergelegde documenten kunnen de geloofwaardigheid van verzoekers' relaas niet vermogen te herstellen. De bestreden beslissingen oordeelden in dit verband op pertinente en correcte wijze dat:

*“De overige door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De door u voorgelegde paspoorten en geboorteaktes van u en uw gezinsleden alsook u en uw vrouws identiteitskaart en rijbewijs, jullie universitaire diploma's en werkbades alsook uw arbeidscontract en uw aanbevelingsbrieven leveren hoogstens een indicatie op van uw identiteit, nationaliteit en opleidingsniveau. Er kan uit deze documenten geen enkele informatie worden afgeleid met betrekking tot de feiten die tot uw vlucht uit uw land van herkomst zouden hebben geleid of de elementen waarover u stelt dat ze uw terugkeer zouden beletten.”*

Waar verzoekers in hun verzoekschrift nog plegen dat uit hun professionele documenten kan blijken dat zij een goed leven hadden in El Salvador en bijgevolg geen economische redenen hadden om El Salvador te verlaten, merkt de Raad op dat dit een loutere bewering betreft die op zich geen afbreuk doet aan de vaststelling dat verzoekers niet aannemelijk maken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade.

Op basis van de beschikbare landeninformatie, kan verder niet worden aangenomen dat elke Salvadoraan die terugkeert louter omwille van deze terugkeer een reëel risico loopt op vervolging dan wel op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet. De terugkeer naar El Salvador blijkt immers een complex gegeven dat door vele factoren wordt beïnvloed waaronder uiteraard het profiel van de verzoeker om internationale bescherming zelf, de achterliggende redenen van zijn vertrek, de duur van het verblijf in het buitenland en het land waar hij verbleven heeft. Er moet een onderscheid worden gemaakt tussen terugkeerders die reeds problemen kenden voor hun vertrek uit El Salvador en de andere terugkeerders. Voorts is onder meer ook duidelijk dat een verblijf in landen waar de El Salvadoraanse bendes actief zijn (de Verenigde Staten, naburige landen, ...) en de eventuele rol van de terugkeerder bij deze bendes in het buitenland – of in El Salvador zelf voor het vertrek – belangrijk is bij het beoordelen van het risico in geval van terugkeer. Een individuele beoordeling blijft dan ook noodzakelijk.

De Raad stelt in dit verband vooreerst vast dat uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers van deze vrees geen gewag hebben gemaakt in de loop van de administratieve procedure.

Verzoekers' verblijf in België voor de duur van hun asielprocedure resulteert als dusdanig niet in bijzondere kenmerken waardoor zij identificeerbaar zouden zijn als personen die in het buitenland hebben verbleven.

De Raad betwist verder niet dat verzoekers bij terugkeer te maken kunnen krijgen met beroving of afpersing maar dit betreft een alomtegenwoordig en wijdverspreid fenomeen waarmee veel Salvadoranen worden geconfronteerd, ongeacht hun migratieverleden. Dit risico op beroving of afpersing verschilt niet van het risico waar ook andere Salvadoranen, met of zonder migratieverleden, in het algemeen aan worden blootgesteld. De loutere mogelijkheid om (al dan niet opnieuw) in aanraking te komen met

beroving of afpersing bij een terugkeer volstaat niet om een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lopen van ernstige schade aan te tonen. Bovendien bereikt een wijdverspreide praktijk van beroving of afpersing als dusdanig niet het vereiste minimumniveau van ernst. Het geheel van verzoekers' individuele omstandigheden en de algemene situatie in El Salvador in acht genomen, besluit de Raad dat verzoekers niet concreet aannemelijk te maken dat ze ernstige problemen riskeren bij terugkeer naar El Salvador omwille van het feit dat ze in het buitenland hebben verbleven en moeten terugkeren naar hun land van herkomst.

In zoverre verzoekers nog kritiek uiten op een beleidswijziging van de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verzoeken om internationale bescherming van El Salvadoranen, wijst de Raad er andermaal op dat elk verzoek om internationale bescherming op individuele basis plaatsvindt. Elk verzoek dient met andere woorden individueel te worden onderzocht waarbij verzoekers op een voldoende concrete manier dient aan te tonen dat zij een gegronde vrees voor vervolging of een persoonlijk risico op ernstige schade lopen. Gelet op voorgaande vaststellingen is dit evenwel niet het geval.

Met betrekking tot de aangevoerde schending van artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet, is de Raad van oordeel dat geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers' beweerde problemen, minstens deze onvoldoende ernstig en bovendien lokaal van aard zijn, zodat zij zich niet dienstig kunnen beroepen op voormeld artikel. Immers, de commissaris-generaal heeft verzoekers' voorgehouden vervolging, hun beweerde ondergane ernstige schade of de ingeroepen bedreigingen terecht als ongeloofwaardig van de hand gewezen, waardoor er *in casu* geen sprake is van een omkering van de bewijslast.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat *in casu*, op basis van de veiligheidssituatie in El Salvador, een brede toepassing van het voordeel van de twijfel dient te worden toegepast, wijst de Raad erop dat, hoewel de subjectieve vrees van verzoekers dient te worden beoordeeld met inachtneming van de objectieve omstandigheden in het land van herkomst, dit geen afbreuk doet aan het feit dat verzoekers hun persoonlijke vrees voor vervolging dan wel reëel risico op ernstige schade *in concreto* aannemelijk dienen te maken. Verzoekers blijven hier, gelet op hetgeen voorafgaat, evenwel in gebreke. Zij tonen met de loutere verwijzing naar de situatie in hun land van herkomst dan ook niet aan dat zij voldoen aan de voorwaarden om het voordeel van de twijfel te genieten overeenkomstig artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat in deze is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.4. In zoverre verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op hun asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen. Zij tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een "*ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict*".

Hieruit volgt dat enkel wanneer een situatie wordt gekenmerkt door het bestaan van een gewapend conflict én de aanwezigheid van willekeurig geweld, er toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet (zie HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Diakité, pt. 30; HvJ 17 februari 2009 (GK), C-465/07, Elgafaji, pt. 43).

Gelet op het geheel van de landeninformatie die door de commissaris-generaal en verzoekers ter beschikking werd gesteld, wordt niet betwist dat het bende-gerelateerd geweld in El Salvador wijdverspreid en bijzonder ernstig is.

De bendes maken zich schuldig aan crimineel geweld en er is ook politieel geweld dat uitgaat van Salvadoraanse overheden. Verder is er sprake van geweld tussen bendes onderling, enerzijds, en confrontaties tussen bendes en de Salvadoraanse overheden, anderzijds.

Daargelaten de vraag of dit geweld kadert in een binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, blijkt uit de beschikbare landeninformatie evenwel dat het geweld in El Salvador, hoe wijdverspreid ook, in wezen doelgericht en geïndividualiseerd is. Zo stelt UNHCR dat *“most if not all violence in Salvadorian society is discriminate, targeting specific individuals or groups of individuals for specific reasons”* (UNHCR Guidelines, p. 44-45). Dit wordt beaamd in het rapport *“An atomised crisis Reframing displacement caused by crime and violence in El Salvador”* van september 2018, opgesteld door het Refugee Law Initiative van de universiteit van Londen, waarin het geweld door de bendes als *“highly targeted and individualized”* wordt gekenmerkt. Het geweld dat wordt gebruikt door bendes en de Salvadoraanse overheden viseert aldus duidelijk welbepaalde personen of groepen van personen voor een welbepaalde reden of doel, zoals hoger vermeld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 14-24; UNHCR Guidelines, p. 28 e.v.). Het hoge aantal moorden waarin dit geweld resulteert, blijkt dan ook voornamelijk het gevolg te zijn van afrekeningen tussen bendeleden dan wel doelgerichte acties door politie en legereenheden, waarbij alle partijen zich schuldig maken aan buitengerechtigde executies en buitenproportioneel geweld (COI Focus 12 oktober 2020, p. 9-14).

Nergens uit de landeninformatie blijkt dat het geweld in El Salvador resulteert in een hoog aantal burgerslachtoffers die niet specifiek door dit geweld worden gevisieerd, noch blijkt dat het type wapens dat wordt gebruikt de kans daartoe zou verhogen. Evenmin worden andere methoden of tactieken gebruikt die de kans op dergelijke burgerslachtoffers vergroten of burgers als doel nemen.

De Raad stelt vast dat, ondanks de schade die omstaande derden kan treffen, het geweld in El Salvador aldus doelgericht en niet willekeurig van aard is. Dat het bendegeweld en de campagnes van de Salvadoraanse overheden tegen de bendes soms resulteren in interne ontheemding en beperkte mobiliteit, doet hieraan geen afbreuk.

Het geweld dat de situatie in El Salvador zo kenmerkt moet dan ook veeleer in overweging worden genomen bij een beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, a) en b), van de Vreemdelingenwet, waarbij het aan verzoekers is om een gegronde vrees voor vervolging dan wel een reëel risico te concretiseren. In deze optiek moeten de verzoeken om internationale bescherming van jonge vrouwen, minderjarigen, jongeren en kwetsbare personen met verhoogde aandacht worden onderzocht. Uit wat hierboven werd besproken, blijkt echter dat *in casu* geen gegronde vrees voor vervolging noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet aannemelijk werd gemaakt.

Bij gebrek aan willekeurig geweld in El Salvador, is artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet van toepassing.

2.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissingen zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Artikel 1**

De verzoekende partijen worden niet erkend als vluchteling.

**Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig januari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP